

HASŁO

PODWAWELSKIE TYGODNIK BEZPARTYJNY

Prenumerata miesięcznie 1.35 zł. —
Kwartalnie 4.00 zł. — Półrocznie 8.00
—: Rocznie 16.— złotych. —:

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Kraków, ul. Stolarska 6 Tel. 11018
KONTO CZEKOWE P. K. O. Nr. 409-580.

CENY OGŁOSZEŃ.		
1. strona wiersz	75	groszy.
Kronika	50	"
Nadesłane	40	"
Zwykle	20	"

PAMIĘTAJ, ŻE JEŚLI COKOLWIEK KUPUJESZ U ŻYDA LUB SPRZEDAJESZ ŻYDOWI, DAJESZ MU ZARÓBEK I TYM ZARÓBKEM POWIEKSZASZ MAJĄTEK ŻYDOWSKI, A ZMNIEJSZASZ NASZ MAJĄTEK POLSKI.

Zakład Rymarsko-Siodlarski
Ignacy Rybka
w Krakowie, ul. św. Marka 20

wykonuje wszelkie roboty rymarskie, jakoteż różne uprząże sportowe i robocze, oraz przyjmuje wszelkie reperacje. Posiada na składzie walizy, torby, teczki, plecaki, piłki nożne i inne przybory sportowe. Ceny umiarkowane

APARATY FOTOGRAFICZNE
LORNETKI POŁOWE, OKULARY
NA ASYGNATY „STOKU”
J. VOIGT
OPTYK DYPLOMOWANY
KRAKÓW MIKOŁAJSKA 20.
FLORJAŃSKA 47.

NAJTAŃSZY
skład Fornieri i dykt klejonych najlepszej jakości
A. OKRUTNIEWICZA

KRAKÓW, PODZAMCZE 2. KRAKÓW.

Kupujcie u chrześcijan!

Już się ma na zmierzchu „bogom cywilizacji, postępu i szczęścia (!!!!)”

Kraków, 6 sierpnia 1931.

Ostatnie w Polsce wypadki antyżydowskie: napad na żydów w Złoczewie, wykroczenia przeciw żydom w Radomiu, manifestacja antyżydowska z powodu udzielenia żydom sali przez „Sokół” w Chodorowie a również sporadyczne drobne wypadki stawiania się sztorcem żydom przez poszczególne jednostki, czule reagowanie kobiet na wszelkie wybryki i niewłaściwości żydowskie, któremi stale łamy „Hasła Podwawelskiego” zapełniamy, najlepszym są dowodem, że naród polski trzeźwieje z długiego snu bierności i bezczynności, w jaki był przez żydów pogrążony. Żydzi, dążąc do opanowania Polski, co im ma do pomocy do zapanowania nad światem, potrzebowali w Polsce społeczeństwa apatycznego, bezmyślnego, kosmopolitycznego i nawskroś indyferentnego. Takim uczynili społeczeństwo polskie w Małopolsce i na Kresach Wschodnich zwłaszcza, mniej im się to udało w Królestwie. Widzimy też po ostatnich wypadkach antyżydowskich w Polsce, że śmiała, nie licząca się absolutnie z reakcją, butna, bezczelna prowokacja żydowska wywołuje natychmiastowy rezonans obrażonego, budzącego się poczucia narodowego i to samorzutnie w tym odłamie społeczeństwa polskiego, które daje rękojmię, iż już nie zaśnie z powrotem lecz rozrastać się jak wschodzące słońce będzie w snop coraz jaśniejszych, gorętszych a ożywczych promieni u młodzieży. Nikt inny bowiem na wybryki i szelmstwa czy to w Złoczewie, czy w Radomiu żydów, czy też zażydzonego w Chodorowie zarządu Sokolego nie zareagował, jak młodzież. Nie porwała się do obrony narodowej dumy — brać starsza, chodząca w starych pantoflach potępiętego indyferentyzmu narodowego, bo zahypnotyzowana przez żydowskie hasła ostatnich lat dziesiątek a nawet ostatniego stulecia całego, zejdzie już niezdolną do samoobrony przed żydostwem do grobu, pozostawiając po sobie pamięć pokolenia, godnego politowania i szkodliwego dla następnego, wśród którego budzi się zdrowy, silny, celowy antysemityzm.

Niechaj się nikt nie myli: Antysemityzm to nie jest twór nowy. Antysemityzm nie jest wynalazkiem XX

wieku, jest to stara, jak świat reakcja przeciw presji i naciskowi żydów a prąd ten ożywczo zaczyna cyrkulować znowu dziś wraz z krwią w dorastającym pokoleniu.

Wiemy, że stosunek nasz do żydów w ostatnim zwłaszcza czasie staje się ulubionym tematem dyskusji młodzieży. Dla tego szkicujemy w artykule niniejszym garść uwag o roli żydostwa w Europie w ostatnich czasach, jako podkład jako przesłanki, które rozwijać należy.

Żydzi wmawiają w świat cały, że są narodem pożytecznym, że są, jak to określił prof. Einstein, elementem sprawiedliwości, lojalności i zgodnej współpracy z narodami (!!) a tymczasem wiemy, że wszędzie stanowią pierwiastek destrukcyjny, szkodliwy w społeczeństwie, a zdradliwy dla na rod, wśród którego żyją.

Wiemy, że posiadają gumowe sumienie i kauczukowe serce, że ich etyka jest zaprzeczeniem etyki chrześcijańskiej, że charakter mają twardy, wytrwały, przedsiębiorczy, że opasani są nieuleczalną chorobą złota, że mają wiekami wytworzoną i wypróbowaną organizację, że wszędzie stanowią żywioł obcy, cudzy, nie mający z duchem narodu nic wspólnego, że nigdzie i niczem do postępu i rozwoju danego narodu się nie przyczyniają, że natomiast spożywają najżywniejsze i najlepsze soki danego społeczeństwa dla siebie i swoich celów.

Wszędzie spotykała ich też od najdawniejszych czasów niechęć, szykany i prześladowania. Piętnowano i karcono ich publicznie, jako maruderów postępu i ładu społecznego, goniono ich z jednego kraju do drugiego, przylepiano im z tyłu żółte łaty w wiekach średnich aż rozproszeni po całym świecie, stali się plagą całej ludzkości.

Świat chrześcijański przestał w dziewiętnastym wieku prawie zupełnie o nich pisać i mówić, dał się im uspić. Nie spali atoli i w bierności nie kosztowali żydzi. Dążyli stale ze żelazną konsekwencją i szatańską logiką do głównego swego celu: do podbicia i shołdowania chrześcijan pod berło Izraela. Działalność ich skryta, podziemna, krecia, obfite zapowiadała plony.

Nagle, pewnego poranka przerażona, strupieszająca od trwogi Europa zobaczyła się zagrożona w swym bycie — zażydzona. Ilość złota, znajdująca się w ręku żydów, przewyższała ilość kursującego złota, a za złoto można kupić ludzi, a ludziom zabronić mówić, a nawet myśleć swobodnie. Spodstrzeżono, że nie gabinety w Paryżu, Londynie, Wiedniu czy Petersburgu rządzą Europą, lecz — giełda.

We Francji senatorskie i parlamentarne krzesła zajęli żydzi a dziełem

ich był rozłam państwa od kościoła. Żydom zawdzięcza Francja swe prawa o rozwodach, swe obniżenie się moralne; twórcą tego prawa był deputowany Naguet, którego później wraz ze żydami Herzem, Antonem i Reinadem ścigały sądy francuskie. Do dziś dnia żywa jest pamięć o Dreyfusie, który ujawnił światu, że żyd za pieniądze sprzedaje nie tylko sumienie lecz i ojczyznę.

Zaczęto badać bacznie kręactwa żydowskie. Wykryto, że na dnie anarchizmu, masonerii, socjalizmu, nihilizmu, liberalizmu, prostytucji oraz wszelkich widm społecznych tkwią żydzi że oni szturm przypuścili do religii i moralności chrześcijańskiej. Stwierdzono, że założycielami ruletek i licznych domów gier w Hamburgu, Baden-Baden, Monaco, i później w Sopocie — to żydzi, że Węgry żydom zawdzięczały swój materialny upadek, że Austrię obdarzyli nader drogiemi kolejami i fałszowanymi pokarmami, bo oni nie dopuścili ustawy o fałszowaniu żywności.

Zbudziło Europę odkrycie, że żydzi Marx i Lasalle proponowali światu socjalizm jako radykalną receptę na ekonomiczną i moralną nędzę ludzkości, który to socjalizm, wyzuty z patriotycznych i religijnych zasad doprowadził później w Rosji a obecnie w Hiszpanji i Włoszech do walki z dziewiętnastowiekową cywilizacją.

Ocknęła się Europa, zaczęto znowu na żydów patrzeć, jak na społeczne pijawki, popychane dziedzicznymi właściwościami rasy na drogę mactwa, wicheractwa i oszustwa. Nastąpiła rewizja stosunku ludów do żydów. Zaczęto rugować żydów z parlamentu, szkoły, prawodawstwa, sądownictwa, administracji, dziennikarstwa, handlu i stanu oficerskiego do których ich dopuszczano wspaniałomyślnie w imię szerzonych przez nich obłudnie hasel równouprawniania i braterstwa ludów.

Antysemityzm zaczął się szerzyć w całej Europie, we Francji, Austrii (Lueger), Niemczech, Rosji, Anglii, na Węgrzech w Rumunji nawet Tunisie, Algierji i Marocco. Krucjata ta bezkrwawe te wojny krzyżowe przeciw żydom, zaczynały im być niebezpieczne. Rozpętały więc żydzi wojnę wszechświatową.

Zdawało się, że po ukończeniu jej, antysemityzm wygaśnie. Przeciwnie. — Zaledwie ludy Europy zaczęły rekonwalescencję po chorobach powojennych, odżył antysemityzm na nowo pod obuchem nieszczęść, jakie żydzi przez swój bolszewizm sprowadzili

MASZYNOWA
PRACOWNIA STOLARSKA
WYROBÓW MEBLOWYCH I BUDOWLANYCH
WŁADYSŁAWA STASZEWSKIEGO
KRAKÓW, XXII. JÓZEFIŃSKA 21. TEL. 157-82.

P. T. Niniejszem donoszę upr. że przenieśliśmy swój zakład tapicersko-dekoracyjny NA UL. DŁUGĄ L. 68. gdzie nadal wykonujemy wszelkie w działo mój wchodzące roboty STARANNIE, GUSTOWNIE I TANIO Na składzie salony, otomany, kanapy rozkładane, materace, poduszki z włosia własnego wyrobu, łóżka składane, połowe i siatkowe oraz narzuty, kilimy etc. Prosząc o łaskawe zlecenia, kreślię z poważaniem **JAN CZEKAJ**

na Rosję. I właśnie ten przez żydów w czyn wprowadzony w Rosji bolszewizm zdaje się być zapowiedzią zmierzchu potęgi bogów żydowskich. Antysemityzm już nie sporadycznie ukazuje się w poszczególnych państwach, lecz idzie przez narody, jak wstrząs, jak choroba, jak epidemia, a dla żydów jak dzuma. Znowu ujawnia się antysemityzm w daleko silniejszej jak przed wojną formie: w Rumunii, na Węgrzech, W Czechach, w Austrii, Niemczech, Francji Anglii, Grecji, w Tunisie, Algierji, Marocco, w Poł. Afryce, w Stanach Zjednoczonych w Meksyku, w Chinach, Rosji przez pójście za prądami bolszewizmu do Hiszpanji i Włoszech.

I znowu przypominają sobie ludy Europy, jak w średniowieczu obchodzono się ze żydami. Z zadowoleniem przypominają, że nawet szlachy perski pod koniec ubiegłego stulecia wydał rozporządzenie następujące:

„Każdy żyd przebywający w granicach Persji musi zupełnie zgolić głowę (zapewne celem zapobieżenia szerzeniu się robactwa), a jako indywiduum, niezbędne dla kraju, musi nosić odrębny strój i znak, po którym zaraz możnaby go poznać. Nie wolno im dotykać artykułów spożywczych na targach, a na piersiach swych muszą zawieszać tablicę z napisem „Moosah“ t. zn. jestem żydem.

U nas w Polsce.

antysemityzm tkwi głęboko w duszy ludu, co mu jednakowoż nie przeszkadza u żydów pokrywać swe zapotrzebowania. Zdaje mu się bowiem, iż kupiec polski zawsze go wyzyskuje i traktuje ujemnie. Już wypadki ostatnie w Złoczewie, Radomiu, i Chodorowie, w których udział brała młodzież przeważnie ludowa i drobno mieszczańska, świadczą wymownie, że antysemityzm głównie nurtuje w duszy ludu, gdy tymczasem inteligencja zatrutą jest trucizną żydowską „wszechczłowieczeństwa”. Objaw to u nas niezwykle korzystny, świadczący, że kokietowanie żydów przez górne sery jest sztuczne, niezgodne z duchem narodu i że kiedyś próby ogólniejsze nie wytrzyma.

Lud też przypomina sobie, że mądre i doświadczone prawodawstwo ojców naszych zabraniało stanowczo katolikom udawać się do żydów adwokatów, doktorów, lekarzy, nakładając ciężkie kary na wykraczających przeciw tym przepisom. Przypomina sobie, że prawo kościelne dziś jeszcze odmawia rozgrzeszenia dziewczętom, karmiącym żydowskie niemowlęta lub wchodzącym w bliższe stosunki z żydami.

Kościół katolicki, idąc w ślady Chrystusa Pana, również nakazuje dzieciom swoim, aby się strzegły przed pejsatymi cudzoziemcami. Surowo zakazuje Kościół katolikom mieszkać razem z żydami, zabrania poruczać obowiązki publiczne żydom aby ci nie mieli nad chrześcijanami władzy, przez którą mogliby chrześcijan ciemnić i gnębić.

Biskupi zaś polscy osobno wydawali przepisy co do stosunków katolików z żydami. Przepisy te ostro występowały przeciw żydom, jako szkodziłom religijnym i społecznym.

Synod wileński zwołany w roku 1774 przez biskupa wileńskiego Michała Zienkiewicza, zabronił wydzierżawiać żydom propinacie, dobra ziemskie i domy w miastach, gdyż przez to zmusza się wiernych do służenia żydom.

Tenże synod zabronił panom pod grozą kłatwy, oddawania na służbę u żydów swoich poddanych, tudzież rodzicom oddawania dzieci na służbę u żydów.

Zabronił też Synod wileński chrześcijanom biesiadowania z żydami, bywania na ich pogrzebach, na ich weselach, uczestniczenia w nabożeństwach żydowskich, palenia im świec w szabas, czyszczenia lichtarzy, jedzenia macy i używania akuszerek żydówek.

Dziewczęta zaś i niewiasty niezamężne — głosi dalej Synod — służące u żydów podlegają karze więziennej wraz ze swymi gospodarzami żydami.

Te przepisy warto dziś przypomnieć naszemu Duchowieństwu, tak bardzo lgnącemu do żydostwa, że nawet klasztory powierzają mu wszelkie swe dostawy.

Spółeczeństwo polskie — powoli wprawdzie, lecz stale uświadamia sobie, że naród tak samo jak poszczególne jednostki bez sojuszu z nauką i zasadami Chrystusowymi istnieć nie może, bo bez tych fundamentów i podstaw wszelkie inne zasady i prawa upaść muszą.

Z jednej więc strony nienawiść do żydów a z drugiej przywiązanie do Kościoła katolickiego ratuje lud pol-

ski od pogrążenia się w bolszewizmie a zwiastuje Polsce zmierzchu „bogów cywilizacji postępu i szczęścia”, jak się żydzi kłamliwie i obłudnie chętnie nazywają.

Przeświadczenie to, że antysemityzm wybuchnie kiedyś wśród ludu całą siłą, nie powinno być dla nas motorem, by pozostawić sprawę stosunku naszego do żydów własnemu biegowi. Przeciwnie wykazywaniem

wszelkich łajdactw żydowskich powinniśmy chwilę tę przyspieszyć i budzić tlejący w piersi ludu: antysemityzm w myśl Kasprowicza: jest w piersiach ludu siła niespożyta! zbawienie leży pod siermięgą jak ta w popiele skra ukryta — choćby ostatnią siłą potęgą dmuchajmy, aż łun spłonie wstęgą! Esteha.

Oszukańcza afera Halperinów zatacza coraz szersze kregi.

KONCERN FRANCUSKI RZUCIŁ SNOP ŚWIATŁA NA OSZUSTWA HALPERINÓW. — „BANK POLSKI” MOŻE STRACIĆ KROCIE TYSIĘCY. — RZĄD PORĘCZYŁ HALPERINOM ZAGRANICZNE POŻYCZKI. SKANDAL NAD SKANDALEM.

Coraz to nowe szczegóły wychodzą na jaw, dotyczące oszustw, popełnionych przez Halperinów w Grudziądzu i ich szwagrow Bielewsa (nie Delousa jak pierwotnie to nazwisko podawano), oraz Jakimowskiego.

Oszustwa Halperinów wyszły na jaw dzięki francuskiemu koncernowi „Hutchinson”, ukrzywdzonemu na 5 milionów złotych. Z polecenia zastępcy tego koncernu adwokata Ciszewskiego z Bydgoszczy badał zaprzysiężony biegły ksiązkow Maurycy Huzarski z Bydgoszczy książki i wszelkie transakcje firmy „Pepege”. Jego zaśluga, że łajdaki, oszukańcze machinacje zostały ujawnione.

Fikcyjne przedsiębiorstwa w Luksemburgu, a nie Lichtensztajnie, jak mylnie początkowo podawano, otrzymywały przekazy z centrali grudziądzkiej. Dowodów jednak na to brak.

Niewiadomo dotąd, czy istnieje bank szwajcarski, w którym ubezpieczono „del-credere” firmy „Pepege” przed ewentualnymi stratami, płacąc 5 proc prowizji od każdej dostawy towaru klientom.

Oddziały „Pepege” we Wiedniu, Bukareszcie, Kopenhadze itd. przestały istnieć.

„Bank Polski” dyskontował nietylko weksle towarowe, lecz również traty zagraniczne (weksle grzechnościowe), stracić może krocie tysięcy, jeżeli upadłość firmy zostanie ogłoszona, na co się zanosi.

CO NA TEM TRACI PAŃSTWO POLSKIE?

Przedewszystkiem moralnie we Francji Firma francuska „Hutchinson” zatwana została przez Halperinów na 5 milionów złotych. Halperin dał szwagrowi swemu Jakimowskiemu hipotekę a Francuzom weksle,

płatne 1932 r. Firma francuska ma dowody w ręku, że tak Halperin jak i szwagrowie jego Bielewsa (po białorusku, po polsku Białowas) działali świadomie na szkodę swych wierzyteli, wycofując kapitały z Polski i umieszczając je zagranicą.

Rząd może unieważnić hipotekę oszukańczą gdańskich szwagrow i przeprowadzić gruntowną sanację przedsiębiorstwa, zaspokajając atoli pretensje firmy „Hutchinson”.

Domagają się tego tysiące bezrobotnych w Grudziądzu, których los żywo obchodzić powinien społeczeństwo całe.

—ośo—

Pracownia
ARTYSTYCZNO - STOLARSKA
JANA PETELI
 W KRAKOWIE, ZWIERZYŃIECKA L. 4.
 WYKONUJE WSZELKIE MEBLE, W ZAKRES TEN WCHODZĄCE.

Zdziczenie młodzieży gimnazjalnej w Tarnobrzegu stało się sprawą publiczną.

KURATORJUM WYŚLAŁO WIZYTATORA DLA ZBADANIA STOSUNKÓW. — ZARZUTY PRZECIW NASZTAWIANE KIEROWNICTWU GIMNAZJUM POTWIERDZIŁY SIĘ. — DYREKTOR GIMNAZJUM BĘDZIE MUSIAŁ BYĆ ODWOŁANY. — „HASŁO PODWAWELSKIE” SPEŁNIŁO SWE ZADANIE.

Sprawa zdziczenia młodzieży gimnazjalnej w Tarnobrzegu, jaką poruszyliśmy częstokroć na łamach „Hasła Podwawelskiego”, przyjęła nareszcie obrót właściwy, bo omawiana została na łamach pracy codziennej, a nawet Kuratorium szkolne we Lwowie poczuło się do obowiązku wysłania do Tarnobrzega wizytatora celem zbadania tamże stosunków. Obecnie istnieje usiłowanie osłabienia naszych artykułów na łamach małopolskich dzienników największych, chociaż nie napoważniejszych. A jednak to usiłowanie osłabienia naszych relacji wypada arcystłabiuteńko i przeważnie potwierdza to, o czym w licznych artykułach pisaliśmy. W każdym razie zarzuty, przez nas czynione nawet po wizycie wizytatora szkolnego nic na swej sile nie straciły. Informator owego największego małopolskiego pisma stwierdza, że ów pijatycki bal w gimnazjum, na którym jeden z uczniów z 7-ej klasy uległ nieszczęśliwemu wypadkowi, był tylko komersem pomaturycznym z r. 1930-go który dla braku odpowiedniego lokalu w Tarnobrzegu urządzono w sali rysunkowej na 1-szem piętrze. Dalej że ów uczeń chciał się dostać do abiturjentów, komersujących w zamkniętym kole, przez balkon I piętra, przy czym spadł i uległ nieszczęśliwemu wypadkowi.

„Si non e vere e bene trovato” — jeżeli nieprawda, to dobrze wymyślono — dla zamydlenia oczu naiwnych.

Urządzanie nawet komersów pijackich w murach szkolnych jest niedopuszczalne, bo kolidujące z powagą instytucji wychowawczej. Dziwnym atoli się wydaje protest, wysłany przez rodziców do kuratorium i do sejmiku powiatowego. Sądźmy, że przeciw komersowi akademickiemu rodzice by nie protestowali. Czynie to przeciw urządzaniu balów w gimnazjum. Widocznie więc ów informa-

tor największego dziennika kieleckiego musi być poinformowany, a w każdym razie bardzo kieleckim okazuje się obrońcą przesądzonej sprawy.

Resztę poczynionych przez nas zarzutów podtrzymuje ów „informator” w całej pełni. A więc przyznaje, że pisyłki z nieczystościami były wysyłane i okna profesorom wybijano, że fakt pobicia dyrektora przez ucznia miał miejsce. Nie będziemy tutaj omawiać powodów na jakim tle ono powstało. W każdym razie usiłowanie zwalnia całej winy na ucznia nie wytrzymuje krytyki. Zaprzecza tylko że hulaniek nocnych nie było i że strzelanie do profesorów nie miało miejsca jak również nie miały miejsca uwodzenia dziewcząt.

O tych trzech zarzutach inaczej wróble na dachach w Tarnobrzegu świergocą, widocznie „informator” nie wgłębił się w sprawę i należyście jej nie zbadał, chcąc osłonić dyrektora p. Czechowskiego, który butnie nam zapowiedział proces, o którym nam jakoś dotąd nic nie wiadomo.

Poruszenie tych niemożliwych wprost stosunków w gimnazjum w Tarnobrzegu na łamach „Hasła Podwawelskiego” uczyniło swoje. Ciężkie do wyprowadzenia ze swojego stoickiego spokoju kuratorium szkolne we Lwowie zostało poruszone, bo wysłało wizytatora i przeprowadziło śledztwo. Fakt ten sam wart był zachodu. Rodzice tarnobrzescy, którzy niejednokrotnie do nas pisywali w tej materii, mogą być zadowoleni: „Hasło Podwawelskie” spełniło oczekiwany po nim obowiązek. W każdym razie naprawa tych stosunków w Tarnobrzegu nastąpi, bo nastąpić musi. Kuratorium po stwierdzeniu słuszności wszystkich zarzutów, dyrektora p. Czechowskiego na dotąd zajmowanym stanowisku pozostawić nie będzie mogło. Zmieni się kierownik, zmienią się również stosunki na lepsze. A to najważniejsze!

Do sprawy tej jeszcze powrócimy!

—ośo—

Władze gdańskie deportowały kilka rodzin żydowskich.

Żydzi po swych gazetach wszczęli znów hałas na polski komisariat, który kilku rodzinom żydowskim z Polski odmówił pomocy, na opłacenie kosztów za leczenie krewnych w szpitalu. Wskutek niezapłacenia tych kosztów wydalono te rodziny zostały z Gdańska.

Komisariat Polski w Gdańsku napewno nie byłby odmówił pomocy potrzebującym obywatelom polskim, — chociażby oni byli żydami. Widocznie jednak żydzi ci chcieli na sposób

żydów po miasteczkach w Polsce postępować, by gmina żydów w szpitalu utrzymywała, chociaż ich na opłacenie kosztów stać. A może również do Gdańska przybyli w sposób nie zupełnie czysty.

Kto z żydów stale w Gdańsku przebywa, to w 99 proc. ma zawsze nieczyste sumienie, bo Gdańsk stał się środowiskiem i azylem wszelkich metod społecznych z Polski.

—ośo—

PIJCIE PIWO "MARCOWE EKSPORTOWE PORTER"

W SEZONIE ZIMOWYM ŚWIĘTOJAŃSKIE OKOCIMSKIE

Cyrkowe przedstawienie żydowskiego klubu sportowego Hakoah z Wiednia.

POLSKIE KLUBY SPORTOWE DOJNĄ KROWB WIEDENSKICH ŻYDÓW. — HAKOAH GRA DLA WYZYSKU GOJÓW A NIE DLA WSPÓŁZAWODNICTWA. — „PIENIĄDZE ALBO NIE GRAMY DALEJ”. JAK DŁUGO JESZCZE POLSKIE TOWARZYSTWA SPORTOWE POZWOLĄ SIĘ WYZYSKIWAĆ ZAGRANICZNYM ŻYDOM. — ŻYDZI UZNAWANI PRZEZ KOŁA SPORTOWE POLSKIE — JAKO NARÓD. CZAS ZERWAĆ Z TĄ BEZMYŚLNOŚCIĄ.

Polskie towarzystwa sportowe powinny oduczyć się rozgrywać mecze z klubami żydowskimi. Polskie kluby nie odnoszą z tych meczy najmniejszego pożytku a tylko narażają się na wstyd, na obrażenia ich uczuć narodowych i chrześcijańskich, o ile nie na bijatyki i rozruchy, jak to już często miało miejsce, a ostatnio w Radomiu, gdzie nawet w następstwie przyszło do rozruchów antyżydowskich, zupełnie dla nas zrozumiałych, bo wywołanych prowokacją żydowską. Robak nawet się wieje i broni, gdy się nad nim pastwić, pies ugryzie nawet swego pana, gdy ten się niesprawiedliwie nad nim znęca. A nad nami znęca się żydostwo wielkie całe. Nie dziw zatem, że tu i ówdzie przyjdzie do sporadycznych wybuchów obrażonej dumy narodowej. Kiedyś żydzi zbierać będą obfity plon tego, co nietylko w Polsce, lecz po całym świecie sieją. Pomruki tego bogatego kiedyś plonu już zbierają w Niemczech, Rumunii, Grecji, Austrii, nawet w tolerancyjnej Francji i gentelmańskich Stanach Zjednoczonych.

W Polsce daje obecnie „gościnne występy” żydowski klub sportowy piłki nożnej „Hakoah” z Wiednia.

Klub ten przybył do nas nie po to, by poważnie współzawodniczyć z klubami polskimi, lecz by obedrzeć je ze skóry, by je strzydz jak się strzyżę owce z wełny, by je jak dojną krowę wydoić. Dość wspomnieć, że błędni ci rycerze piłki nożnej, o których nawet ściśle filosemickie pisma piszą, jako „o wybladłych gwiazdach”, urządzają tournée po Małopolsce, zobowiązawszy się rozegrać 13 meczów w 14 dniach na przestrzeni Kołomyi — Stryj — Jarosław. Filosemickie pisma piszą, że członkowie „Hakoahu” podejmując się tego zadania, by w 14 dniach rozegrać 13 meczów, wykazują, że nie zależy im na wykazaniu swego wyrobienia sportowego, bo wobec nadwyżnienia sił „na boiskach raczej spacerują niż grają”, — ile „na wydobyciu jak największej sumy pieniędzy, uważając nas za Eldorado”.

Dali tego dowód w Jarosławiu, — gdzie urządzili prawdziwie cirkowe przedstawienie, oddając się złudzeniu że Polska to świątynia jerozolimska, a oni jak ich przodkowie kupcami, dowolnie w niej kupczącymi, dopóki Chrystus ich z niej nie wypędzi. W Jarosławiu „Hakoah” wziął 200 dol. za mecz, co określają przyzwoite pisma nawet za sumę „jak na dzisiejsze czasy wprost horrendalną”. — A „conto” rachunku pobrali przed meczem 1100 zł., resztę mieli otrzymać po zawodach. W połowie gry atoli, gdy zarządzone 10 minutową przerwę żądali reszty, oświadczając katęgo rycznie, że tak długo grać nie będą, dopóki nie otrzymają pozostałej części sumy.

Żydzi wiedeńscy, zapomniawszy, jak się z nimi obchodzą studenci wiedeńscy, wyrządzili afront nietylko skombinowanej drużynie z B klasowego „Ogniska” i C klasowej „Jarosławii”, lecz również całej publiczności, która na mecz ten przybyła.

Wiedeńsko-żydowskie „panowie świata”, nie pomni na cięgi, jakie

otrzymują we Wiedniu za swą butę i bezczelność, stawiają się arogancko i wyzywająco tutaj, na terenie dla nich obcym, czując się w Polsce jak u siebie w domu. I takie wstrętne, wywołane „przez wysoką kulturę” wiedeńskich żydów, widowisko znosiła cierpliwie publiczność jarosławska, która na mecz ten podążyła w niewidzianych na tamtejszych boiskach tłumach. Coby się działo we Wiedniu?

Drużyna jarosławska musiała zapłacić i nieciekawo ten mecz rozegrany został do końca, zakończony porażką 6:1. Mniejsza o wynik! Jarosławianie z klasy B i C grali źle, zdenerwowani ponadto zajęciem, wywołanym przez żydów. Żle nad wyraz grali żydzi wiedeńscy, którzy za taką obskurną grę, w której jak prosemickie pisma zaręczają, łatwo byłoby pokonani przez reprezentację Kołomyi, Borystawia, Drohobycza lub Sambora każą sobie płacić 200 dol. i to w tak nahałny, arogancki semicko - bezczelny sposób.

Kluby polskie, prowincjonalne, mało znane lub wcale nieznane, za swe grube pieniądze narażają się tylko na wstyd. Mamy dużo klubów polskich, które są daleko tańsze i daleko lepsze. Przypominamy tym drużynom prowincjonalnym, że ligowa

„Pogoń” grała w Przemyślu za 800 zł., a „Cracovia” przez dwa dni za 1500 zł.

By kluby prowincjonalne zrozumiały, kim jest ten złotozdziarski „Hakoah”, podajemy tutaj garść szczegółów.

Kim jest „Hakoah”?

Oto, co nam piszą:

W Wiedniu klubem bez znaczenia, który dopiero w roku bieżącym zakwalifikował się z niesłychanym trudem do ekstraklasy wiedeńskiego futbolu. Celów sportowych klub ten niema na oku, lecz tylko zdzierstwo z małoświadomych klubów prowincjonalnych. Klub ten omija inne kraje, jak djabeł święconą wodę, a zjeżdża do Polski, mając w tem swe własne wyrachowanie. „Hakoah”, jako drużyna żydowska, liczy na liczny udział w meczach ludności żydowskiej w miastach polskich. Pozostawia zatem na uboczu wszelkie cele sportowe. Program zawodów, w obecnym tournée po Małopolsce przewiduje 13 meczów w dwóch tygodniach. Wynika z tego, że ufny w swoje siły, uważa Hakoah kluby polskie za niewarte zachodu a dobre tylko do wyściskania z nich pieniędzy, jak soku z cytryny. Cel prawdziwy tych niesfałszowanych młodzieńców semickich to wywieźć jak najwięcej pie-

niędzy z Polski, dać jak najmniej, a hańbić za to polskie piłkarstwo zagranicą.

Zróbmy prosty rachunek. Trzynastcie zapowiadanych meczów przyniesie im około 50.000 zł. Drużyna ta wyda przez ten czas najwyżej 15 tys. zł. czyli że jej zostanie około 35 tys. zł. na czysto, które wywiezie zagranicę.

Działalność więc tego klubu na terenie polskim jest szkodliwą dla kraju a bardzo upokarzającą kluby, które z „Hakoah” grają, jak i całe piłkarstwo polskie. Żydowski ten klub grywa bowiem tylko ze słabymi klubami prowincjonalnymi i zwycięża je w stosunku 6:1 to 9:1. O „tych swych świetnych” rezultatach donosi następnie telegraficznie do wszystkich pism sportowych. Traci na tem piłkarstwo polskie, ponieważ między narodowe kluby, znając niski poziom gry „Hakoahu” mylnie sobie urabiają wyobrażenie o poziomie całego piłkarstwa polskiego.

Winę tego wszystkiego ponosi Polski Związek Piłki Nożnej, który oprowadzany sam przez żydów, pozwala na takie chuligańskie występy żydowskich piłkarzy z Wiednia, przynoszące jedynie polskiemu piłkarstwu ujemną nadzwyczaj reputację, opróżnienie kas polskich klubów prowincjonalnych i przez wywóz pieniędzy zagranicę szkodę Skarbowi Państwa.

Nad tem powinny się polskie kluby prowincjonalne grubo zastanowić zanim z klubem „Hakoah” postanowią współzawodniczyć.”

Nie grać zatem z tym żerującym na boiskach polskich wiedeńskim klubem sportowym, jak wogóle ze wszystkimi klubami żydowskimi.

Sportowiec.

—ośo—

Żydowska szajka fałszerzy paszportów pod kluczem.

PRZEMYCALI POBOROWYCH ŻYDÓW DO GDANSKA. — POSIADALI DOM NOCLEGOWY W TCZEWIE. — DO SZAJKI NALEŻAŁO 25 OSÓB. — W GDANSKU POSIADALI 3 HOTELE. — PROCEDER SWÓJ UPRAWIAŁI 10 LAT.

Nowy dowód „lojalności” żydów, o której stale się rozpisyją po swych gazetach, ujawniła policja państwowa przez aresztowanie szeroko rozgałęzionej szajki fałszerzy paszportów, przyaresztowanej w Tczewie, Warszawie itd. Na ślad tej szajki wpadły władze po starannych dochodzeniach.

Już w r. 1929 wpadł referat informacyjny D. O. K. w Toruniu na pewien podejrzany dom noclegowy w Tczewie, którym zawiadowała Liiza Michaelis, członkini „Deutschtumsbundu”. Dom ten mieścił się przy ul. Foerst'a 14 a przybywali do niego tylko młodzi żydzi.

W domu tym otrzymywali paszporty, na mocy których przejeżdżali do Gdańska, uchodząc przed służbą wojсковą. Głównym menadżerem tego do-

mu był osobnik Maks, który w rzeczywistości nazywał się Eli Moshel Bajgelmann. Niestety na usługach tej szajki stali komendant posterunku granicznego Guza i dwaj policjanci Cichocki i Gębiak.

Stwierdzono, że centrala tych fałszerzy znajduje się w Warszawie, i to w mieszkaniu ojca Bajgelmanna Abrahama, Dzielna 55. Do szajki należało 25 osób i owi 3 funkcjonariusze Straży Granicznej. Transportowali przez granice uchylający się od służby wojskowej żydzi znajdowali przytułek w Gdańsku, gdzie szajka posiadała aż trzy hotele. W hotelach tych przyjmowano tylko osoby, które mogły się wykazać poleceniem od kierowników szajki.

Dochodzenia dopiero w tym roku postąpiły tak dalece, że można było

zlikwidować całą szajkę. Dokonano aresztowań w Tczewie, Toruniu i Warszawie. Przyaresztowano Abrahama Chana, Bajgelmanów, ojca i syna, Dawida Zuckermann'a, Racę, wyżej wymienionych posterunkowych, Itę Zebracką itd. Trzech zdołało zbiec zagranicę. Chaim Bajgelmann, i dwaj bracia Segale.

Wszyscy aresztowani przyznali się do winy.

Jestto nowy dowód „lojalności” żydów na ziemi polskiej, którzy nawet funkcjonariuszy państwowych do niecnych swych czynów potrafili przekupić. Lecz żydzi biadają, że ich się do urzędów nie dopuszcza. Ładnie by ta Polska wyglądała, gdyby w niej żydzi urzędowali.

—ośo—

Sportowcy polscy zerwijcie z żydowską tandetą z Wiednia.

ZNOWU KLUB ŻYDOWSKI NABRAŁ GRUBO LWOWSKĄ „POGOŃ”. „HAKOAH” UTRZYMUJE SIĘ TYLKO Z NACIĄGANIA POLSKICH KLUBÓW.

Na innym miejscu donosimy o metodach sportowych a raczej finansowych marnego klubu sportowego z Wiednia żydowskiego „Hakoah”.

Klub ten nabrał w ostatnich dniach i to grubo klub polski „Pogoń” ze Lwowa.

Sprytnym żydkom sportowcom-ge-

szefciarzom udało się z „Pogonią” zawrzeć kontrakt, że za mecz otrzymają 80 proc. z dochodu brutto.

Pogoń lwowska może zawsze liczyć na tysiączne rzesze widzów. — Tym razem przybyło na jej boisko przeszło 5000 publiczności. Hakoah przegrał lecz obłowił się po królew-

sku, bo zgarnął do swej bezdennej, zachłannej kieszeni 10000 zł.

Tak dają się Polacy nabierać sprytnym żydowskim geszefciarzom wiedeńskim o lichej marce sportowej.

Sportowiec.

—ośo—

Tylko zupełna wstrzeźliwość od żydów ratować nas może.

W r. 1897 podało lwowskie pismo „Naród” ile w przybliżeniu kosztowało ówczesną Galicję utrzymanie plagi żydowskiej. Jak wiadomo, żydzi na siebie sami zapracować nie potrafia, bo nie są ani robotnikami ani przemysłowcami, ani rękodzielnikami, ani górnikami, a tylko „geszeftarzami”. „Żywią ich, pisze autor artykułu, wyłącznie ręce chrześcijańskie, a nawet domy, w których mieszkają, musi my im budować naszymi rękoma. — Wszystko, co żydzi posiadają i co wy dają, myśmy stworzyli i musimy im tego dostarczyć!...

Następuje szczegółowe wyliczenie, ile nas ta przyjemność kosztuje, że w kraju naszym gościmy żydów, co wedle autora ostatecznie wynosiło 250 milionów rocznie.

Choćby cyfra ta nie była ścisła, to wykazuje ona, że nasza „zabawa” w przetrzymywanie w Galicji żydów była arcykosztowna, skoro zważywszy, że cały dochód roczny ówczesnej Galicji nie przekraczał nigdy 400 milionów.

„Dziwili się potem ludzie, pisze autor, nadzwyczaj trafnie, że bieda coraz więcej dokuczała w Galicji. — A nasza prasa wysilała się na coraz to nowe koncepcje i wynajdywała coraz to nowe dowody zubożenia Galicji.

„To podatki, to cła, to kosztowne wojsko, i Bóg wie, co tam jeszcze, a jednak — wszystkie te wydatki okazują się dzieciństwem wobec niesłychanego trybutu, opłacanego przez nas na utrzymanie żydów. Nie inaczej dzisiaj. Zachodzi jednak różnica między opłatami, jakie dajemy państwu, a opłatami na rzecz żydostwa.

Otrzymane od ludu pieniądze na utrzymanie urzędników, wojska i t. p. wydaje rząd tak, że znowu do ludu wracają i pieniądź krąży. Bogactwa jednak, które gromadzi żydostwo, są dla chrześcijan na wieki stracone i tylko na lichwiarskie procenta wypóżyczają je nam żydzi, aby do większych zmusić nas opłat”.

Nad sprawą tą warto bliżej się zastanowić. Żydzi w Małopolsce posiadają kapitał, stanowiący około 2/3 wartości ziemi i majątków.

Olbrzymie te sumy mają ulokowane na wysokie procenta u chrześcijan a sumy te nie tylko rosną i pomnażają się z dniem każdym, ale przyczyniają się do coraz większego zubożenia i upadku kraju, grożąc nam zupełną ruiną.

W obecnej niepodległej i wolnej Polsce zanik ten gotówki powiększają, ponadto nasze władze państwowe i samorządowe oraz wojsko, udzielając wszelkich dostaw i prac żydom. Nie zdają sobie sprawy z tego, że pieniądze, przeszłe do żyda a wydane z kieszeni narodu, są dla narodu stracone i dla roli, bo żyd do niej nigdy się nie przywiązuje i nigdy w nią kapitału nie wkłada; stracone dla przemysłu, handlu i rękodzielnictwa, bo żydzi kapitały z nich wydobyte lokują zagranicą (Pepege w Grudziądzu i Zakłady Widzewskie); stracone dla ruchomego majątku w kraju, bo żydzi, jakkolwiek rzucają się na budowy i rozmaite przedsiębiorstwa, stawiają kamienie i inne gmachy dla oka, dla zysku, dla interesu, dla spekulacji tak że mosty i gmachy przedwcześnie ulegają ruinie (dworzec w Rabce-Zdroju).

Ponadto pod okiem władz wyrastają u nas w Małopolsce oszukańcze częstokroć banki, filantropijne instytucje bankowe, kasy oszczędności i kasy budowlane wyłączne własności żydów lub zupełnie od żydów zależne, do których łatwowierni ludzie znoszą swe oszczędności, by ich już więcej nie oglądać. Pełno po Małopolsce tych „dobroczyńnych” instytucji a u ludu pustka w kieszeni i długi u żydów.

Nie bądźmy ślepy! Zbliżamy się szybkim tempem do ruiny i niezadługo zapanują u nas stosunki, jak pod koniec zeszłego stulecia na Węgrzech, gdzie żydzi zgnetili chłopów, zdemoralizowali i spobili szlachtę a kwitnące kiedyś miasta przyprowadzili do bankructwa i ruiny.

Już dziś na Podolu służą nasi chłopcy żydom, niezadługo jeżeli bronie

się nie będziemy i my w Małopolsce im służyć będziemy, albo nastąpią czasy, o których lepiej nie wspominać.

Pomyślmy przecież: gdyby nam żydzi lwowscy, stanisławowscy, drohobyccy, boryslawscy, przemyscy, tarnowscy i krakowscy zabronili mieszkać w swych kamienicach, obozowalibyśmy pod gołym niebem w polu.

Dziś u nas ubóstwo i nędza, a u żydów bogactwo i dostatek; my coraz bardziej będziemy wymierali z głodu i chłodu a oni coraz więcej porastać będą w pieczę.

Już przed laty przestrzegał Kalinka Małopolskę:

„Tylko wstrzeźliwość od żydów i od wódki może uratować Galicję od zguby. Karczma w Galicji, wraz z kró

lującym w niej żydem jest punktem Archimedes'a dla nędzy i zepsucia, dla anarchistów i socjalistów galicyjskich — stąd też dopóki nie wypędzimy żyda z karczmy, dopóty mowy nawet być nie może o moralnej i ekonomicznej „poprawie kraju”.

Niestety nie myślą o tem kobiety, które najwięcej na karczmy narzekają, które najwięcej odczuwają upadku nie się mężów po szynkach. Dla nich jest jak gdyby przykazaniem natury: kupować u żydów, abonować żydowsko liberalne dzienniki i czasopisma dać żydowi coś od siebie zarobić, popierać go, zrobić stałym dostawcą, co na zachodzie Europy, a również w Wielkopolsce i na Pomorzu, uważa każdy prawdziwy patriota i chrześcijanin za występki. Dla naszych

miejskich pań i dla naszych wiejskich kobiet jest to natomiast zupełnie zrozumiałą, powszednią, najzwyklejszą, codzienną rzeczą!

Niestety i nasze Duchowieństwo ciężko bardzo ciężko grzeszy. Wśród niego znajdują się księża — nie zapomina przy tem wcale o siostrach którzy formalnie forytują żydów, którzy wydzierzawiają im majątki, powierzają roboty i dostawy kościelne i klasztorne, którzy bez żydów obyć się nie mogą.

Nasz antysemityzm, nas starszego pokolenia, wobec takiej ignoracji lek komyslności, bierności i bezmyślności szerokich mas, jest kroplą w morzu, — a wymaga sztywnej wprost pracy i wytrwałości, aby kiedyś wydał pożądane owoce. Dlatego do antysemityzmu przyspasabiać i zaprawiać powinniśmy młodzież, by ona nie ugrzęzła jak my w błotach istic pińskich — beczyniu.

Karol Spława-Neyman.

Pełne uzasadnienia uchwały Rady Miejskiej m. Lwowa.

RADNI ŻADAJĄ WYCOFANIA 300.000 DOL. PRZEZ KOPALNIE M. JAWORZNA Z HOLENDERSKIEGO AMSTELBANKU. — WNIEŚLI DO RZĄDU O NIEUDZIELENIE KONCESJI NA BUDOWĘ FABRYKI NAPRAW CZESKIEJ FIRMY BATA.

Nowa, przez nominację zamianowa rada miejska miasta Krakowa mogłaby na początku swego urzędowania wziąć sobie przykład z rady miejskiej m. Lwowa. Żydzona ta w daleko większej mierze niż krakowska, rada miejska lwowska zdobyła się na uchwały, zgodne najzupełniej z interesem i poczuciem godności narodowej.

Już w zeszłym numerze w artykule wstępnym donosiliśmy, że zarząd kopalni m. Jaworzna umieścił 300.000 dol. w holenderskim banku i to w „Amstelbanku”. Miasto Lwów posiada w kopalniach jaworznickich udział. To dało powód, że na posiedzeniu ub. tygodnia wniósł b. minister Stesłowicz, zasiadający we lwowskiej radzie miejskiej, interpelację, czy prawda jest, że kopalnie jaworznickie powyższą sumę umieściły w banku.

Prezydent Lwowa p. Brzozowski uważał interpelację tę widocznie za bardzo ważną, bo przerwał swój urlop, by osobiście na nią odpowiedzieć. B. minister Stesłowicz nazwał postępek ten niezgodnym z interesem państwa, jak i samych miast oraz ich instytucji finansowych.

Prezydent Brzozowski odpowiedział na to, że rzeczywiście część funduszu Jaworzna została ulokowaną w holenderskim „Amstelbanku”, że jednakże niema najmniejszych obaw, by kapitał ten był zagrożony, by akcje Jaworzna mogły być zachwiane, bo bardzo dobrze kopalnie jaworznickie są prowadzone.

Odpowiedź ta niezadowolili radnych, z powodu czego wywiązała się obszerna dyskusja. Ostatecznie rada miejska powzięła następującą znamenną uchwałę:

Rada miasta Lwowa uchwala polecić delegatom miasta Lwowa, będącym w zarządzie Jaworzna, ażeby spowodowali wycofanie wkładów z banków zagranicznych i ażeby w przyszłości do takich lokat nie dopuścili. Wzywa się przedstawicieli gm. miasta Lwowa w spółce akcyjnej Jaworzna, ażeby jak najrychlej spowodowali przeprowadzenie ścisłych dochodzeń w sprawie gospodarki finansowej tej spółki i ażeby w razie stwierdzenia wadliwości, wyciągnęli jak najdalej idące konsekwencje rzeczowe i personalne, zapewniające normalny i zgodny z interesami państwa i gminy rozwój tego przedsiębiorstwa”.

Uchwała ta stoi zupełnie na wysokości wymogów państwa polskiego i zaszczyt przynosi lwowskiej radzie miejskiej. W czasach, gdy w kraju panuje taka ciasnota gotówki, należy poczytywać za występki lokowanie kapitałów przez wielkie przedsiębiorstwa, oparte o fundusze społeczne, w bankach zagranicznych. A przecież w kopalniach jaworznickich posiada akcje cały szereg miast małopolskich.

Ciekawe, czy rada miejska m. Krakowa pójdzie za przykładem Lwowa i powzięcie analogiczną uchwałę. — Przecież i Kraków posiada w Jaworznie swoje akcje. Miejmy nadzieję, że chociaż rada krakowska wyszła tylko z nominacji poczuje się do obowiązku stania na straży bezpieczeństwa swych finansowych lokat i na straży godności narodowej.

I z drugiej uchwały lwowskiej rady miejskiej powinna krakowska rada skorzystać. Podobnie jak w Krakowie tak i we Lwowie zamierza cze

ska-żydowska firma Bata pobudować fabrykę naprawy obuwi. W Krakowie niebezpieczeństwo jest tem groźniejsze, że celem zakupna terenów pod budowę fabryki odbył T. Bat już konferencję z ks. Romanem Sanguszką z Tarnowskiego.

Otóż we Lwowie żyd niestety, radny Glasermann wniósł, aby rada miejska zaproszowała u władz centralnych przeciw udzieleniu koncesji firmie Bata na budowę odnośnej fabryki, gdyż uruchomienie podobnej fabryki, podkopałoby byt rzemieślników szweskich Lwowa.

Tak samo postąpić powinna rada miejska Krakowa i równocześnie zwrócić ks. Sanguszcze uwagę, że wszelka sprzedaż terenów żydowsko-czeskiej spółce Bata kolidowałaby z interesem społeczeństwa małopolskiego i wogóle narodu a stanowiłby szwaskiemu nieobliczalną przyniosłaby straty i wyrządziłaby krzywdę nie do naprawienia. Tak samo postąpić powinna rada miejska m. Tarnowa oraz sejmik powiatowy tarnowski.

Niebezpieczeństwo jest groźne. — Działać należy szybko i solidarnie, a nie dopiero pozostawiać akcję samym cechom szwaskim i liczyć się z nadzieją, że rząd do tego niedopuszczy, ponieważ przeciw temu wystąpili żydzi sami przez usta radnego swego lwowskiego Glasermann.

Że jednak żaden radny polski podobnego wniosku nie wniósł, — to dla nas wstyd i upokorzenie. — Więc radny żyd musiał stanąć w obrobie zagrożonego bytu stanu szwaskiego w Małopolsce.

Tak dalece upadliśmy już w Małopolsce.

—oo—

Rabini żydowscy porywają się jak najbeszczelniej z motyką na słońce.

W AMERYCE ŻADALI 5-DNIOWEGO DNIA PRACY. — NIEMCYKRZYCZA IM „JUDE VERRECKE” A ONI ICH PODPORAMI. — CHCĄ ŚWIAT NAPRAWIAĆ W IMIĘ SPRAWIEDLIWOŚCI SOCJALNEJ. — ZAWSZE MYŚLĄ O SWEJ KORZYŚCI.

Stare przysłowie mówi: kogo Pan Bóg chce ukarać, temu wpięć odbierze rozum. Widocznie lista nieprawości żydowskich już przepełniona, bo żydzi jak gdyby rozum stracili, chcą światu chrześcijańskiemu dyktować swe prawa.

W Ameryce w Long-Branch odbyła się konferencja rabinów konserwatywnych. Ni mniej ni więcej, żądali tylko 5 dniowego dnia pracy w przemyśle. W rezolucji swej uzasadniali tę uchwałę względami na sprawiedliwość socjalną, dodając, że to się przy czyni do przestrzegania odpoczynku sobotniego.

Wyszło szydło z worka, dlaczego w Rosji przeprowadzili 5 dniowy tydzień roboczy. Chcieli sobie częściowo zapewnić spoczynek swój sobotni by się bolszewicy na tem nie poznali. I obecnie mają czoło żądać zaprowadzenia takiego samego porządku przez świat chrześcijański. Wdzierają się więc wszędzie w nasze prawa już nie tylko socjalne lecz i kościelne.

Bezczelność swoją posunęli jeszcze dalej, bo do narzucania swego ja ster nikom polityki światowej. Na wniosek rabina Mojżesza Abeles'a, bo wyrzili swą radość z powodu planu mordercy Hoover'a, jako świadka, — zmierzającego do rozwoju międzynarodowych stosunków, a nawet wypowiedzieli się za rozbrojeniem przeciwko ćwiczeniom wojskowym na uczelniach. Więc ten parjas narodów

już dzisiaj pokazuje, że może się mieszać do spraw, które żydów, jako nie wojskowych nie obchodzą. Widocznie Pan Bóg już ich opuścił i odebrał im rozum, za ich fajdactwa i występki, by ich ukarać wspólną akcją narodów przeciw nim. Przyjdzie ta kara, nastąpi ona tem wcześniej, im więcej będą świat chrześcijański prowokowali.

Tanie obuwie

MĘSKIE od zł. 20

DAMSKIE od zł. 15

i **DZIECIENNE** od zł. 5.

poleca **W. KAPERA** Sławkowska 11 i 24, św. Tomasza 24.

W obronie zagrożonych warsztatów szewskich.

SZEWCY ZORGANIZOWALI SIĘ. — NA CELU OBRONA PRZED ZALEWEM OBUWIEM BATA I FABRYKATÓW NIEMIECKICH. — ŻĄDAJĄ DOSTAW DO WOJSKA I DO POLICJI.

Widmo braku pracy zagraża nie tylko szewcom w Małopolsce z chwiłą uruchomienia przez żydowską firmę Bata fabryki obuwia i naprawy go, lecz również w tej samej mierze szewcom na Pomorzu. Mając z czasów pruskich wrodzony zmysł do solidarnego organizowania się, skupiania w obronie swych interesów, podjęły cechy szewskie na Pomorzu jednolitą solidarną akcję przeciw grożącemu im niebezpieczeństwu ze strony fabryk obcokrajowych, a zwłaszcza Bata.

Szewcy pomorscy znakomicie zdają sobie sprawę, że trudności gospodarcze muszą się i im dawać we znaki, temwięcej, iż przy obecnych stosunkach w Polsce najwięcej cierpi rzemiosło. Nietylko, że społeczeństwo wobec ciasnoty gotówkowej ogranicza swe zapotrzebowania do minimum, to rzemiosło szewskie krzywdzi ponadto czarna konkurencja, uprawiana przez czynniki, którym się nigdy nie śniło, że będą miały ze szewstwem coś wspólnego.

Szewcy pomorscy zdają sobie zupełnie sprawę, że największą klęskę dla nich stanowi nieomal nieograniczony import obuwia z zagranicy.

To stanowi główną przyczynę kurczenia się zatrudnienia w szewstwie do rozmiarów nigdy dawniej nieznanych. Zło to potęguje na domiar ten szczegół, że fabryki zagraniczne nie tylko zalewają rynek krajowy obuwem gotowym, lecz ponadto urządzają przy swych filjach warsztaty reparacyjne. Stąd całemu zawodowi szewskiemu grozi nieobliczalna w swych skutkach katastrofa 1500 warsztatów szewskich na Pomorzu, podwójna liczba czeladzi i wielotysięczna ilość członków rodzin stać będą przed widmem głodu. Na tem straci tylko majątek polski raz na odpływie kapitału zagranicę, powtórnie na sprowadzaniu mniej wartościowego towaru za stosunkowo wysoką cenę. Prócz tego pozbawi się tysiące osób egzystencji i możliwości życiowej.

By niebezpieczeństwu temu przeciwdziałać zawiazano w Grudniadzu na całe Pomorze Związek Cechów Szewskich i wybrano jednolity zarząd związkowy.

Związek cechów działać przede wszystkim będzie w kierunku otrzymania masowych zamówień od wojska, policji oraz innych organizacji państwowych.

Sprawę tę rozmyślnie podnosimy na łamach „Hasła Podwawelskiego”, by cechom małopolskim dodać bodźca, jak się należy wspólnymi siłami w zgodzie i solidarności bronić. Dla stanu szewskiego wisi nad Małopolską stale widmo zamiarów Bata, dla tego z tą samą solidarnością wziąć się powinni nasi rękodzielnicy szewscy do pracy, by się od tego widma opędzić i wspólnymi usiłowaniami osiągnąć również dostawy dla wojska i policji, które na ziemi małopolskiej tylko wstyd nam przynoszą, popierając na każdym kroku wyłącznie prawie żydów.

Dla chcącego niema nic niemożliwego i nasi szewcy, czy też rzeźnicy lub piekarze dostawy dla wojska otrzynaćby musieli, gdyby solidarnie, w jednoci, jeden za wszystkich, wszyscy za jednego, o to się upominali a nie zawiścią i zazdrością sobie wzajem szkodzili.

Na polu społeczno - organizacyjnym pozostajemy zawsze w tyle poza Wielkopolską i Pomorzem, więc ducha jednoci w sobie rzemieślnik małopolski wykrzesać powinien.

—oś—

korzystać z naszych niezwykle dogodnych ofert insercyjnych, by ożywić ruch handlowy w swych przedsiębiorstwach, a nam dopomóc do coraz to rozleglejszego szerzenia koniecznego Polsce całej hasła:

„Swój do swego po swoje”!

Administracja

„Hasła Podwawelskiego”

NA CZASIE

Krakowiak antysemicki.

Na Ojczyznę naszą,
Wszystkie klęski spadły,
Bo te pchły żydowskie
Zewsząd ją obsiadły.

Zajęli nam handel
I przemysł zajęli,
Polski naród cały
W ręce swoje wzięli.

Tam, gdzie polska mowa,
Dźwięczała wesoło,
Dziś widzisz chałaty,
I pejsy wokoło.

Sportu też chcą zająć
Wszelakie dziedziny,
Lecz ufajmy bracia,
Będzie koniec z niemi.

Niech się naród łączy,
W „Podwawelskie Hasło”
Aby tych hajbasów,
Licho wreszcie trzaśło.

Bo oni nam stale
Życie podkopują,
Jak jaka zaraza
Krew nam w żyłach trują.

Obróćmy swe oczy,
Na ten Wawel stary,
Wnet wykurzmy z Polski
Żydowskie maskary!

Jafet.

Przysłowie łacińskie.

Beata illa parochia
inqua sunt non illa tria
Moyses, Aaron et Elja.

czyli:
Szczęśliwa jest ta parafia
Po której się nie uwija
Mojżesz, Aaron i Elja”).

*) Elja czyli Eljasz oznacza żyda równie.

Kronika.

KALENDARZ TYGODNIOWY

—oś—

- 9 Niedziela: Romana
- 10 Poniedziałek: Wawrzyńca M.
- 11 Wtorek: Zuzanny i Dygny
- 12 Środa: Klary P.
- 13 Czwartek: Hipolita i Kasjana
- 14 Piątek: † Wigilja, Euzebjusza
- 15 Sobota: Wniebowz. N. M. P.

Na tle występnych oszustw
w „Pepege” i w Widzewie.

Pisze prawdomówny i bystry —
„Dziennik Bydgoski”:

„W jednym i w drugim wypadku w grę wchodzi wielkie sumy, należne państwu; w jednym i w drugim wypadku dokonywano pociągnięć finansowych, sprzecznych z prawem karnym; w jednym wreszcie i drugim wypadku był wielu tysięcy robotników z winy zarządów fabryk wystawiony jest na niepewne, a raczej na tragiczne pewne losy głodu i bezdomności i dążący krok w krok za niemi rozpuścić zbrodni i nihilizmu.

Jasny jest dla każdego obraz położenia każdego warsztatu gospodarczego w Polsce, i tylko ludzie źli woli mogą dążyć do pogwałcenia kapitału w Polsce, kapitału, którego i tak jest niewiele, i którego substancja z dnia na dzień beznadziejnie kurczy. Ale tem bardziej napiętnować trzeba ludzi z drugiej strony barykady, ludzi tą resztą kapitałów dysponujących, którzy zbyt łatwo zapominają, że posiadany przez nich kapitał jest ponadto dobrem narodowym, i że naród w wypadkach poszczególnych ma prawo zażądać z niego rachunku.

A moment taki nadszedł”.

Rozważając wszystkie momenty, któreby mogły łagodząco wpływać na winę Halperinów i Kohnów, pisze to pismo:

„Mimo to wina ich przeciw Ojczyźnie jest udowodniona, choć zubożenia skarbu stwierdzona. Brak troski o losy tysiącznej rzeszy — ponad wszelkie wątpliwości ustalony. I dlatego kara być musi.

Akcja zaś Widzewskiej Manufaktury w Łodzi zakrawa wprost na zdradę stanu. Jest rzeczą niedopuszczal-

Strażnicy soboty w Warszawie.

CIEMNE ŻYDOSTWO NA STRAŻY ŚWIECENIA SABATU. — POSTERUNKI NA ULICACH. — AWANTURA NA DWORCU AUTOBUSOWYM. — NIE WOLNO NAM OGRANICZAĆ USTAWY O SPOCZYNKU NIEDZIELNYM.

Ciemne żydostwo w Warszawie stanęło na straży, by żaden żyd nie profanował pracą talmudem przepisany spoczynek w sabat.

Żydzi starozakonni zawiazali w stolicy naszego państwa związek strażacki dla pilnowania swych współwyznawców, by nie pracowali i sklepy swe zamykali w soboty, a ponadto za zamkniętymi drzwiami nie sprzedawali i nie uprawiali swych procederów.

Organizacja taka jest prawnie nielegalna i stanowi krępowanie wolności osobistej. I to właśnie wspólnoto żydowskie, które się tak kurczowo trzyma swoich przepisów talmudystycznych najwzraskliwiej domaga się byśmy złagodzyli naszą ustawę o spoczynku niedzielnym.

„Strażnicy soboty” wzmogli swą działalność. Wystawili posterunki po ulicach i na dworcach autobusowych,

z których swoim współwyznawcom nie pozwalają wyjeżdżać. Na jednym z dworców groziła nawet bójka i dopiero policja zabrała „strażników”, jako nielegalnych dozorców, zakłócających spokój, na komisariat.

Żydzi więc tworzą u nas w Polsce

naprawdę państwo w państwie, nie tylko prze swe gminy i kahały, lecz i prze swoje samodzielne nadzorowanie swoich. Czyżby takie stosunki mogły być w innych państwach tolerowane?!

Baczność!

OBIADY po domowemu z 3 dań

1.20 zł.

SNIADANIA od . . . . . 0.35 "

KOLACJE od . . . . . 0.60 "

Kuchnia wyborowa! Miłe i dogodne locum dla wycieczek.

Radio na miejscu.

Lokal otwarty do 11-tej w nocy.

Kraków, ul. Stolarska 13.

Restauracja Katolicka

Żydowska synagoga teatrem dla bezbożników.

BOLSZEWICY W KIJOWIE ODEBRALI ŻYDOM NAJWIĘKSZĄ ICH SYNAGOGĘ A BEZBOŻNICY URZĄDZILI W NIEJ TEATR DLA DZIECI KOMUNISTYCZNYCH.

Wśród żydów zapanował teraz płacz i zgrzytanie zębów.

Doigrali się tego, czem sami operowali w stosunku do chrześcijan. — Przecież nikt inny tylko oni wywołali w Rosji walkę z Bogiem. Ich dziełem jest organizacja bezbożników w Rosji. Oni aranżowali najwstrętniejsze publiczne widowiska, mające na

celu zohydowanie wiary chrześcijańskiej, wiary w Chrystusa Pana.

Dziś ta ich własna organizacja bezbożników wypędziła z głównej ich synagogi w Kijowie boga Jahwę żydowskiego i urządza w niej bezbożne widowiska dla dzieci.

Żydzi doigrali się więc swego.

Znowu mecz piłki nożnej powodem rozruchów antyżydowskich w Lublinie.

SPRZECZKA WŚRÓD PUBLICZNOŚCI WYRADZA SIĘ W ROZRUCHY ANTYŻYDOWSKIE. — MŁODZIEŻ NA ULICACH NAPADA ŻYDÓW. 30 ŻYDÓW RANNYCH. — ŻYDZI POWINNI UNIKAĆ WSZELKIEJ PROWOKACJI.

W ubiegłym tygodniu rozgrywały kluby piłki nożnej, chrześcijańska „Unja” i żydowska „Gwiazda” swój mecz. Pomiędzy publicznością żydowską a chrześcijańską przyszło do sprzeczki, która na ulicach Kolałata i sąsiednich przerodziła się w napady czynne na żydów. Około 30 żydów zostało okaleczonych, niektórzy ciężko. Koniec rozruchom położyła dopiero policja.

Nowy ten wypadek rozruchów antyżydowskich, w których przeważnie brała udział młodzież tylko, dowodzi, że nastroje przeciwyżydowskie wyrastają gwałtownie wśród społeczeństwa polskiego, zwłaszcza na terenie b. Królestwa, i że żydzy z niemi liczyć się powinni i unikać wszystkiego, co zakrawa na prowokację. Niechaj wilka nie wywołują z lasu.

na, aby największy potentat finansowy mógł szantażować państwo, grożąc wyrzuceniem na bruk 6-tysięcznej rzeszy robotników w razie nieotrzymania gwarancji. Pertraktacje właściciela Widzewa, Oskara Kohna, prowadzone z rządem z odległości Gdańska, zakrawają na umyślne podkreślenie bezsilności ustroju, gwarantującego bezpieczeństwo własności prywatnej”.

Na końcu czytamy:

„A przedewszystkiem sprawę należy postawić jasno: żadnych pertraktacji z gospodarczymi zdrajcami Ojczyzny być nie może. Jeżeli panów tych osadzić za kratką się nie da, to należy ich niezwłocznie wydać za granicę, fabryki wziąć pod nadzór sądowy i wydzierżawić kapitałowi uczciwemu”.

Tak rozumuje bezstronne, uczciwe pismo polskie.

—o—

Żydzi w obronie oszustów z „Pepege” i Widzewskiej Manufaktury.

Żydzi we Widzewskiej Manufakturze popełnili te same prawie oszustwa co w grudziądzkiej „Pepege”. Żydzi atoli starają się brać w obronę swych „obergaunerów” Halperinów z Grudziądza i Kohnów z Widzewskiej Manufaktury. Żydowski „Najes” pisze bowiem:

W dwóch wielkich firmach, z pośród największych w Polsce, w fabrykach Pepege i w Widzewskiej Manufakturze interesy ostatnio potoczyły się niepomyślnie. Czy powinno to kogoś zdziwić w takim czasie? Bankrutowały gigantyczne firmy we wszystkich krajach, skrachowało kilka z największych banków w Europie i Ameryce. Czy było możliwem, by nasze firmy, które całkowicie są zależne od kapitału zagranicznego, nie zostały wciągnięte do tego krachu? Stałoby się to dla wszystkich jasnem, gdyby powyższe firmy spoczywały w ręku nieżydowskiem. Ponieważ jednak firmy te mają w charakterze szefów, ludzi o nazwiskach żydowskich, Kohna i Halperina, to uważano, że posiadacze żydowskie tych przedsiębiorstw oszukują skarb i wszczęto awanturę. Licznym firmom polskim odracza się podatki całemi latami, a w wielu wypadkach daruje im się nawet te podatki (naprz. firmie Cezary Łubieński darowano pół miliona złotych podatku.)

Przedsiębiorcy żydowscy? Firmy Pepege i Widzeńska Manufaktura, mają olbrzymie zasługi dla rozwoju przemysłu w Polsce. Uniezależniły one Polskę od zagranicy, wciągnęły do Polski kapitał zagraniczny, dały Państwu wielkie dochody, a co najgłośniejsze — wyżywiały 15—20 tysięcy robotników polskich. To wszystko jednak jest niczem, gdy się rozchodzi o żydów. Tu się powiada: niech lepiej tysiące Polaków nie ma co jeść, byle żydowskie firmy upadły.

Dalej perfidji żydzi posunąć nie mogą

Przecież w Pepege i w Widzewskiej Manufakturze nie chodzi o proste bankructwo, lecz o oszukańcze usunięcie kapitałów z Polski dobytých zagranicę. O tem „Najes” ani słowem nie wspomina. Rząd Polski napewno obu przedsiębiorstwom pomógł, gdyby ich trudności płatnicze wynikły jedynie na tle niekorzystnej konjunktury rynkowej. Lecz tutaj chodzi o oszustwa, zakrojone w wielkim stylu i dla tego publiczna obrona Halperinów i Kohnów jest wprost występkiem.

—o—

Rzetelni (!?) kupcy żydowscy.

Dziwią się nieraz ludzie, że w sklepach żydowskich otrzymują towar po daleko niższej cenie, niż w sklepach chrześcijańskich. Nie pytają o źródło pochodzącego taniego materiału.

Przy ul. Miodowej 11 istnieje sklep żydowski z manufakturą Landaua Herskiego i Emanuela Krzetowskiego. Obydwa te ptaszki posiadali sklep w Łodzi. Od przemysłowców łódzkich nabrali towarów za kilka set zł., zlikwidowali swój łódzki interes i przenieśli go do Krakowa pod wyżej wymienionym adresem. Po nabraniu większych transportów przestali wykupywać weksle a sklep swój krakowski przepisali na żony swe — Landau-Herską i Krzetowską. Dosta-

Samorzutna demonstracja antyżydowska młodzieży.

MŁODZIEŻ W CHODOROWIE BRONI GODNOŚCI I HONORU POLAKA. - NIE POZWALA NA PRZEDSTAWIENIE ŻYDOWSKIE W „SOKOLE”. — MORALNY POLICZEK DLA PREZESA „SOKOŁA”. — POLICJĘ PRZYJMUJE MŁODZIEŻ „ROTA” KONOPNICKIEJ. — ŻYDÓWKA WYDAŁA ZE RZĄDOWEGO AMBULATORJUM DENTYSTYCZNEGO POLAKA - TECHNIKA ZA UDZIAŁ. — BEZCZELNE ODEZWANIE SIĘ JEJ. — PRZYWÓDCY DEMONSTRACJI MAJĄ BYĆ UKARANI ADMINISTRACYJNIE.

Na dzień 28 lipca wynajęło tutaj, nie licząc się z godnością i honorem Polaka Tow. „Sokoł” salę swą żydowskiemu Tow. „Trumpeldor” na przedstawienie w żargonie. Postępek ten zarządu Sokoła z wątpliwym swym pod względem narodowości i krwi prezesem p. Katzerem, który ma być żydem, wywołał oburzenie wśród tut. młodzieży. Oliwy do ognia dolało haniebne zachowywanie się wyrostków żydowskich na sali, ich krzyki, tańce w jarmużkach, gwizdy, piski i rozwydrzenie.

Młodzież samorzutnie zebrała się na wiec i postanowiła do przedstawienia nie dopuścić, aby dać zarządowi „Sokoła” i jego prześwietnemu prezesowi godkliwą moralną naukę jak się godnością i honorem polskim nie frymarczy.

Około godz. 9.15 wieczór udała się młodzież w liczbie 120 pod okna Sokoła, wznosząc okrzyki:

„Precz z żydami ze Sokoła”.

„Hańba zarządowi Sokoła”

Żydzi początkowo nie reagowali na te okrzyki i przedstawienia nie przerywali, wówczas młodzież urządziła „kocią muzykę” pod oknami, co zmusiło „artystów” o krwi beduińsko-koczowniczej i negersko-dzikiej do przzerwiania żargonowego widowiska oraz do zawezwania policji.

Tymczasem zarząd „Sokoła” zbławomowany w ten sposób przez młodzież, wysłał do niej delegację, żądając natychmiastowego opuszczenia boiska Sokolego. Delegację przyjął młodzież gwizdem i wyciem, czem zarząd do reszty spostonowała i ośmieszyła.

O godz. 11.45 udało się żydom nareszcie zmobilizować całą policję chodorowską. Młodzież przyjął ją „Rotą”. Policja musiała stanąć na baczność i odczekać ostatnich słów. Rozpoczęły się targi. Młodzież nie miała najmniejszego zamiaru dopuszczać się jakichkolwiek ekscesów, więc opuściła teren demonstracji, zaznaczysz aż dobitnie „Sokołowi”, że godnością narodową pomiać Katzerowi nie pozwoli. Ułała się w karnych szeregach pod dom tego niegod-

nego stać na czele na wskroś narodowego „Sokoła”: prezesa, któremu wykrzyknęto pod oknami mieszkania trzykrotnie.

„Precz z żydowskim zarządem Sokoła”!

„Sokoł tylko dla Polaków”!

Gromkie te okrzyki ze 120 młodych, zdrowych piersi rozdarły huraganem nocną ciszę, a echo poniosło je w dal. O godz. 12.30 zaległa cisza cmentarna spokojne miasteczko nasze.

W niedzielę atoli zawezwani zostali na policję rzekomo „prowodyrzy”. Przesłuchał ich pan komendant, który w swej łaskawości oznajmił im, iż zostaną ukarani tylko dyscyplinarnie.

Hallo! Panie Komendancie! Tak jeszcze w Polsce postępować nie wolno. Jeżeli żydom wolno urządzić powitania, lub pożegnania rabinów, cadyków, działaczy palestyńskich, czy innych jakich „cudotwórców” między narodowych, i to na dworcu o godz. 10-tej w nocy, ze śpiewami i dzikimi tańcami, w których nieraz brało udział do 500 osób, to dlaczego nas Polaków ma się karać ze śpiewanie na boisku „Sokoła” Roty? Czy własni rodacy nas mają degradować na własnej naszej ziemi do obywateli II klasy?

Byłoby to dla nas, wobec żydów, którzy innych praw u nas zażywają nietylko upokarzające lecz wprost hańbiące.

Zemsta żydowska nie pozwalała długo czekać na siebie. Zznał jej młody letnik dentystyczny Władysław Zajac, który brał udział w proteście, a pracował w pracowni dentystycznej kasy chorych i kolejowej pod kierunkiem żydówki oczywiście Julji Horn.

Żydówka ta oświadczyła mu, że zmuszoną jest go wydać, bo żąda tego od niej żydostwo. „A zresztą, dodała, sama jestem żydówką i powinnam pana wydać”.

Więc już jesteśmy na polskiej ziemi „urodzeni w niewoli okuci w spowiciu” przez żydów, którzy śmiały dyktować prawa w instytucjach samo-

ządowych i rządowych, kogo wolno zatrudniać, a kogo nie. Dziwi mnie tylko, że Zarząd Kasy Chorych i ambulatorjum kolejowe na to pozwala. Przecież nie z żydowskich wkładek te instytucje się utrzymują a z chrześcijańskich. Tak się za nos wodzić pozwalać może tylko spęd szabesgoi.

Panna Julia Horn, która tak bardzo czuje się obrażoną nawet osobieście w swej dumie żydowskiej, że jej podwładny brał udział w demonstracji antyżydowskiej, którą nie kto inny sprowokował, a tylko jej współbratymiec, który tylko w szabesgojskim „Sokole” chodorowskim może być prezesem, niech sobie zapamięta: pachnie jej droga do Palestyny, wolna droga, my ją odprowadzimy je szcze na — dworzec, by nie wróciła się czasem, i z muzyką — kocią. — Niech ze sobą zabiera całą delegację wyjąłowanych mózgów koncyplentów i innych dr. Eisensztajnow, lecz niech nie zapomina, że sama znajduje się na rządowej posadzie, z której niezadługo wyleci ze swym pomocnikiem żydem.

Jeszcze kilka słów pod adresem żyda Rubenkisa, reportera „Chwili”. Oświadczamy mu, że jeżeli nadal pod naszym adresem rzucić będzie kalmnie w tem piśmie żydowskiem, to my sami wymierzimy sobie satysfakcję co mu przyjemnem nie będzie. Niech nie zapomina, że jest w Polsce i je chleb polski.

Młody.

Od Redakcji: List powyższy zamieszczamy w całej rozciągłości, by wskazać, że na prowincji budzi się duch polski wśród młodzieży. Bezwarunkowo, że takie demonstracje pochwały godne nie są, lecz zrozumiałe. Coż bowiem ta młodzież, która widzi swą hańbę zależności od żydów ma czynić, jeżeli starsi ją z lekkim sercem bez wszelkich skupień zaprzęda ją w niewolę żydowską. Bronić się i zaznaczyć swe stanowisko musi, a wobec bierności społeczeństwa pozostać jej tylko jedna droga, zaznaczenia publicznie swych odmiennych zapatrywań.

wcy łódzcy zwrócili się wobec tego do policji, która stwierdziła, rzetelnie i sumiennie (!!!) ci kupcy sprzedali w Krakowie łódzkie towary niżej cen zakupna. W ten sposób chcieli dostawców swych łódzkich zmusić do ogłoszenia upadłości. Straty wierzyteli łódzkich sięgają pół miliona zł. Czy pieniądze swe zobaczą, to będzie sprawą prawników. Takie to oszustwa popełniają żydzi, a kupująca publiczność dziwi się, że u żydów daleko taniej i obwinia chrześcijańskich kupców, którzy na takich metodach kupieckich się nie znają, o żdzierstwo.

—o—

Baczność! Ostrzegamy: Znowu bank w Krakowie czynny, poszukujący łatwowiernych.

Nie każdemu wiadomo, że w Krakowie przy ul. Florjańskiej 32 III p. otworzono znów bank budowlany. Bank ten szylu niema, (z jakiego powodu, niech p. dyrektor, podobno jakiś piekarz z Wadowic wytłumaczy) a natomiast wewnątrz bramy wiszą napis „Cezob”, wyliczający równocześnie wszystkie korzyści, jakimi ten bank obdaruje każdego, kto mu pieniądze zawierza.

Zasadą banku jest, że każdy chcący mieć pożyczkę budowlaną, musi 30 proc. żądanej sumy wpłacić do Banku, a potem czekać zmiłowania Bożego, aż pożyczkę otrzyma.

„Bank” (!) ten zapewniał ludzi, że pożyczkę otrzymają w 3 miesiące po wpłacie wspomnianych 30 proc. — tych osobników chcielibyśmy właśnie poznać i zaliczyć ich do najszcześliwszych ludzi na świecie. Bank ten grasuje między naiwnymi, zbiera pieniądze, utrzymuje dyrektorów za wspaniałymi płacami (ma się rozumieć żydów) a co robią członkowie, kiedy po paru miesiącach bank ten stanie się niewypłacalny. To, że jeden lub drugi dyrektor pójdzie do kryminału, to to jest za małą satysfakcją dla tych, którzy swój ciężko zapracowany grosz oddali, aby kiedyś mieć dach nad głową.

W chwili aresztowania dyrektorów kasy Mysłowicko-Katowickiej, mieli oni w P. K. O. 2881.35 zł. Obiecali oni ludziom pożyczkę 5 milionów, na którą czeka dziś daremnie 2000 ludzi, a aby móc to przeprowadzić na to trzeba 90.000 członków, których kasa nie miała i na przyszłość nigdy nie miała, czyli, widać z tego, że system taki jest najzupełniej szkodliwy i obliczony na oglupianie ludzi.

Banków podobnych, polujących na naiwność ludzką, mnoży się w Krakowie coraz więcej. Z naszej strony możemy tylko ostrzegać przed podobnemi instytucjami. Jesteśmy przyzwyczajeni, że ludzie, którzy po niewczasie się przekonują, że padli ofiarą swej łatwowierności później nas proszą o radę i pomoc. Dla tego zawczasu przed Cezobem przestrzegamy.

—o—

Niezrozumiałe rzeczy dzieją się w Krakowie.

Żydzi stale po gazetach krzyczą, iż są prześladowani we wszelkich gałęziach naszego życia społecznego. — Każdy wie tymczasem, że łatwiej żydowi o posadę lub koncesję w Polsce niż Polakowi, chociażby był nawet jak sito podziurawionym od kul, w walce o wolność Ojczyzny.

Przytoczę tutaj przykład:

W dzielnicy XII na Półwsiu Zwierzynieckim liczymy 8 szynków, w tem 7 żydowskich, a tylko 1 katolicki. Sądzićby należało, że odnośne władze chyba aż nadto zażydziły nasze półwie Zwierzynieckie szynkami żydowskimi. Gdzież tam?! Przed dwoma tygodniami otrzymał znowu koncesję na otwarcie szynku pod firmą „Pod! Salwatorem” (Pod Zbawicielem!!!) żyd oczywiście i to przy ul. Kościuszk.

Niech nam kto wytłumaczy, jakim cudem żydzi tak bez wszelkich zachodów otrzymują koncesje? Ci sa-

mi żydzi, którzy wołają o zniesienie spoczynku niedzielnego, a którym sabbat w szynkowaniu nie przeszkadza? Stara się tutaj o koncesję biedny, solidny katolik, wart ze wszelkich miar poparcia. To dopiero o podpisy starać się musi pod swój wniosek, ma jak każdy również swoich przeciwników i wśród rodaków niestety i pięty uganiać sobie musi od Annasza do Kaifasza, a tymczasem żyd koncesję bez wszelkiego otrzymuje zachodu. Zagadka ta koniecznie powinna znaleźć swe wyjaśnienie, tem więcej, że żydzi tutaj na półwsiu Zwierzynieckim nie zawsze w zgodzie żyją z przepisami policyjnymi.

U tkiego Breitscheida przyszło onegdaj o godz. 2 giej w nocy do krwawej bójki wśród pijących robotników, lecz temu żydowi korona z głowy nie zleci. Na Stawach w dwóch szynkach, położonych o kilkanaście kroków obok siebie, tuż przy targowicy, rozpija się naszych chłopów, którzy ze swymi płodami przybywają na targ, lecz to wszystko im uchodzi. Widocznie już takie nasze przeznaczenie, że my swoimi nie życzymy i swoich nie uwzględniamy, tylko naszych wrogów — żydów.

—10:00—

„Zanadto ci żydzi rozpanoszyli się!”

W Rosji antysemityzm wzrasta coraz więcej i wśród wszelkich warstw. Dowodzi tego następujące zajście. W wagonie Warszawa—Moskwa, tuż za pograniczną stacją naszą Stołpcę odniósł się żyd z Polski do sowieckiego urzędnika, jak zwykle, arogancko. — Dla jakiejś tam przyczyny powiedział mu, że „zagranicą straż celna lepiej

Na Egipt zesłał Pan Bóg 12 plag, na Polskę jedną - żydostwo.

Korespondencja z Borysławia.

Niegdyś, jak czytamy zesłał Pan Bóg aż dwanaście plag na naród egipski. Mój Boże! Co to znaczy tych dwanaście plag egipskich wobec jednej dziś na całym świecie plagi — żydowskiej. Wśród innych i Polskę dotknęła ta straszna plaga żydowska. Wszędzie ona jest na każdym miejscu, w niższych i najwyższych urzędach, w każdym stronnictwie i to wprost otwarcie jako mniejszość żydowska, lub też pod maską chrztu — jako „goje tylko od parady, dla interesu”. Niestety za grzechy przodków na szych musimy znieść tę plagę. Opanowała ona już wszystko, przeniknęła całe nasze życie, decyduje o wszystkim i to wprost lub pośrednio przez pieniądź. Niektóre dziedziny całkowicie już zatruła, inne zatruwa. Żydzii wszystko wiedza, wszystko wysięgują, o wszystkim decydują. Pozornie zdaje się nam, że jesteśmy wolni i samodzielni, w rzeczywistości jesteśmy skrepowani przez tę żydowską plagę. Obecnie oczekuje nas nowy, wielki wysiłek, równy wysiłkowi, jaki okazaliśmy przy odbudowie naszej Ojczyzny — wysiłkiem tym jest uwolnienie się od tej żydowskiej plagi. Ideę tę należy propagować z taką siłą, z jaką propagowaliśmy przed wojną światową odbudowę naszej Ojczyzny. W przeciwnym bowiem razie wszystkie wysiłki naszego narodu staną się łupem żydostwa, a Polska otrzyma nazwę „Polskiej Judei”.

„Hasło Podwawelskie” powinno się znaleźć w każdym domu polskim. Ciężka to praca i idzie bardzo powoli, pełnych skutków nie można się spodziewać po jednym lub kilku latach. Przez setki lat zażywania Polski nie można oddzielić w krótkim czasie. Musimy postępować krok za krokiem, ale naprzód iść musimy, komu zależy na dobru Ojczyzny, na szczęściu naszych przyszłych pokoleń!

Zdawałoby się, że żydzi w miastach i po wsiach potrzebują aż ustawowego ze-

zwolenia na sprzedaż w niedzielę! Kto tak twierdzi wydaje się śmiesznym. Proszę pokazać mi w Polsce żyda — choćby jednego, któryby szanował i przestrzegał przepisy i prawa! Taki jeszcze się nie narodził a raczej nie został jeszcze obrzezany. A teraz drugie pytanie! Proszę pokazać mi żyda, któryby nie szkodził Polsce, — taki zda się się wogóle nie narodził! Fakt jest, że u nas w Borysławiu w niedzielę nie jeden koszt, ale pełną furę różnych towarów można kupić — choć sklepy zamknięte! Prawdziwy cud! Niestety tutaj winni sami jesteśmy. Gdyby nikt z nas w niedzielę i wogóle do żyda nie poszedł, nie zaniósł mu swojej pracy, — żyd czekałby do sądnego dnia i nie zrobiłby „geszeftu”.

W sobotę zaś bezwzględnie nic u żyda się nie kupi. Z chwilą zjawienia się pierwszej gwiazdy w sobotę, żyd otwiera sklep, a zniecierpliwieni goje szybko znoszą żydowi swoją pracę, aby broń Boże, się nie spóźnić.

Spółczeństwo polskie nie zastanawia się wogóle co robi, nie zdaje sobie sprawy, co dobre a co złe. „Wszystko jedno, jakoś to będzie...” to system myślenia przeciętnego Polaka. Nie będzie to „jakoś” ale napewno „złe” będzie, jeżeli tak dalej pójdzie.

„Hasło Podwawelskie” śmiało rzuca żydostwu swą rękawicę i stale walkę prowadzi z rozpierającym się coraz śmielej na naszej ziemi pokoleniem Judy. Stąd winno się znajdować w każdym domu polskim, w każdym sercu chrześcijańskim. Jedynie poznanie rządów żydowskich w całej ich ośrodku prowadzić może do — zwycięstwa. A temu celowi służy „Hasło Podwawelskie”. Abonujemy więc „Hasło Podwawelskie” jak najliczniej!

Firma „Małopolska” z powodu ogólnego kryzysu nie przyjmowała w tym roku tech-

ników na praktykę wakacyjną. Trudno! — Można to zrozumieć! Ciężkie czasy, gdyby nie jedno małe żydowskie „ale”. Mimo tego ten największy nasz koncern naftowy — przyjął na praktykę wakacyjną jednego technika i to żyda p. Gutmana do gazolinarni „Gracia” i to na praktykę płatną 2 kateg plac w Borysławiu! Co na to powiedzą nasi biedni technicy Polacy! Czyż to nie skandal! Czyż tak ma wyglądać patriotyzm P. T. dyrektorów koncernu we Lwowie i w Borysławiu! Rzeczywiście koncern „Małopolska” jest za mało polski, czyż koniecznie musimy własnymi rękami ułatwiać kariery żydom i przyczyniać się do zażydzenia Polski?! Panowie dyrektorowie za mało jest być szumnymi prezesami różnych polskich Stowarzyszeń, ale patriotyzm należy twardo bezwzględnie, praktycznie na każdym miejscu czynem realizować.

Żydowska księgarnia Wolfa na Wolance dla robienia lepszych „geszeftów” zaangażowała chłopaka 13—14 letniego Sajdaka, który z pełną torbą gazet i „innej lektury” wałęsa się po rozległym Borysławiu i sprzedaje. Przeważnie są to różne małe książeczki z pieśniami, drukowane naturalnie w żydowskich drukarniach, a obliczone na głupotę łatwowiernych. Ciekawi jesteśmy, czy Wolfowi wolno jest urządzać taką sprzedaż i czy ma na to pozwolenie, czy tylko kieruje się zwykłą beczelnością żydowską.

Tutejszy żydowski klub sportowy Kadimah „potrzebował” sprowadzić aż z Wiednia drużynę sportową „Hakoah” dla rozegrania meczu. Z wielką pompą i gwałtem przejechali z dworca autami do Borysławia Mecz odbył się 15 b. r. Nasi żydki dostali porządnie w skórę. Po meczu odbyła się nocna pijatyka i „zabawa” w „Carl tonie” i „Naftusi”.

Kierownik.

„NA KOSZTA PROCESU I OPIEKI NAD MAŁOLETNĄ OFIARĄ ŻYDA-DEGENERATĄ”.

WP. N. N. Kraków 1.—

WP. Mikułowiczówna, Lwów 2.—

O dalsze składki prosimy.

Panu W. S. w Katowicach. Zamieścimy w następnym numerze. Pozdrowienia.

W sprawie garażu przy ul. Zwierzynieckiej. Zamieścimy w następnym numerze.

Do Stryja. W sprawie Hahn'a i jego sprowadzenia w następnym numerze. Dziękujemy.

Do Oświęcimia. Zamieścimy w następnym numerze. Dziękujemy.

Co grają w kinach?

KINO APOLLO.

Rewelacyjny arcydzieło sztuki filmowej KAPRYNS M-me POMPADOURE u życiu języka Esperanto.

KINO SZUKA.

Fascynujący film o niezwyklej treści

SIEDM TWARZY

w roli g. Paweł Muni

KINO WANDA.

Najpiękniejszy film ostatnich miesięcy

W MAŁEJ KAWIARENCE

w roli g. J. Catalaia.

KINO ŚWIATOWID

Potężny film egzotyczny

POGANIN

w roli g. Roman Navarro.

KINO UCIECHA.

Najnowszy przebieg sezonu

PARYŻANKA

w roli g. Irena Bordoni.

KINO ŚWIT.

Wielki film lotniczy

LOTNIK

DOM ŻOŁNIERZA.

Atrakcja ekranów europejskich

OFIARA KABARETU

Zdumiewająca pomysłowość! Niesamowite

nastroje.

Z Jordanowa Pożegnanie z acnego

Dnia 11 lipca odbył się w sali Magistratu wieczór pożegnany na cześć ks. Franciszka Baranczyka, który był w Jordanie wikariuszem przeszło 2 lata, a obecnie otrzymał prezentę na pobyt w Witanowicach za Wadowicami.

Ks. Franciszek Baranczyk zapisał się jako wikary w Wadowicach złotymi głoskami a także w dziejach towarzystwa mieszczańskiego „Gwiazda”, którego przez cały swój czas pobytu tamże był prezesem. W Jordanie zdobył sobie w lot zaufanie wszystkich parafian, zwłaszcza mieszczaństwa. Należał do licznych towarzystw, — pracując czynnie we wszystkich. Wszystkie też towarzystwa urządziły mu wspólnie pożegnany wieczorek i wszystkie na nim były reprezentowane.

Zakłady naukowe reprezentował ks. profesor Franciszek Pajak, mieszczaństwo komisarz gminy Dr. Kukla Józef, dalej byli obecni st. cechu rzem. działu skórzanego p. Józef Orańczyk, st. cechu zjednoczonych rzemieślników p. Walenty Mirek, rej. naczelnik O. S. Poż. p. Józef Leśniakiewicz, prezes „Sokoła” p. Józef Białoński, prezes T. R. „Praca” p. Karol Hrzyszczak, prezes Zw. Hallerczyków p. Łacek Stanisław, komendant Pol. Państw. Kościelniak i inni.

Nowy prob. witanowicki ks. Baranczyk był rozrzucony tą sympatią, jaką go wszyscy darzyli. Wśród serdecznych przemów i życzeń, przy m.iej pogawędce upłynął ten wieczór, który żywym wspomnieniem zostanie tak w sercu ks. Baranczyka, jak Jordanowian.

Ks. prob. Baranczykowi na nowym polu działalności serdeczne: „Szczęść Boże”. Mieszczanin.

Z Rabki

Wianuszek skandalików rabrzańskich.

Dnia 12 b. m. urządzono w Rabce-Zdroju „Dzień Strażacki” i poświęcenie motorów, przyczem najważniejszym celem było osiągnięcie możliwie jak największej kwoty pieniężnej na uregulowanie budżetu Straży Pożarnej.

Dzierżawca tablic ogłoszeniowych w Rabce p. Włodzimierz Huk, który prowadzi biuro informacyjne „Informator”, kazał jednak te afisze pozrywać, wyrządzając tem O. S. P. niepowetowaną szkodę, gdyż kuracjusze nie wiedzieli przeważnie nic o zamierzanej imprezie. Pan Huk natomiast wystawił sobie smutne świadectwo braku prymitywnego poczucia obywatelskiego do tak ważnego czynnika społecznego, jakim jest O. S. P., broniąca mienia obywatela.

P. T. Starostwu zwraca się na to uwagę z prośbą o pociągnięcie go do odpowiedzialności.

Tłumaczenie się jego, że nie został powiadomiony i oplacony, nie wytrzymuje krytyki, tem więcej, że w grę wchodzi pobudki osobiste.

Rozlepianie afiszy jest inowacją w mieście, świeżo zaprowadzoną, o której O. S. P. nawet nie wiedziało. Gdyby było tego świadome, to bez kwestji byłoby opłatę uiszczało.

Nie pojmujemy atoli i naczelnictwa Straży Pożarnej. Wiadomo przecież, że żydzi w żadnej Straży Pożarnej nie biorą udziału czynnego. Mało ich jest również, którzy na cele tej pożytecznej instytucji składają jakieś dobrovolne ofiary. Wszelkie Straże Pożarne utrzymuje się tylko ofiarnością chrześcijan i miasta. Nacóż więc Zarząd Straży Pożarnej do Komitetu Honorowego powołał takich żydów, jak Egert Józef, —

i uprzejmiej odnosi się do podróżujących”. Sowiecki urzędnik, nie przyzwyczajony do uprzejmości względem żydów, zawołał: „zanadto ci żydzi rozpanoszyli się”, przyczem uderzył go żelaznym prętem w głowę. Żyd stracił przytomność. Musiano go odwieźć do szpitala, gdzie stwierdzono pełnięcie czaszki.

Urzędnik skazany został tylko na nieznaczną grzywnę. Coby to u nas żydzi wyprawiali, gdyby urzędnik polski w ten sposób uczył ich poszanowania władzy.

Do
naszych P.T. Korespondentów.

W ostatnim czasie znowu zaczęły do redakcji „Hasła Podwawelskiego” napływać korespondencje anonimowe lub tylko podpisane nazwiskiem bez podania adresu bliższego. Anonimów stanowczo nie uwzględniamy. Korespondenci natomiast nie podający nam swego adresu utrudniają nam bardzo pracę, bo dopiero na okrojonej drodze, przez osoby trzecie, dowiadywać się musimy, czy dana treść polega na prawdzie.

Prosimy zatem podpisywać pełnym nazwiskiem z podaniem adresu, co redakcja zachowa w najściślejszej tajemnicy.

Redakcja.

ULICE NIECAŁA W KRAKOWIE NAZWANO ULICĄ ZAMENHOFA. Twórcy języka międzynarodowego „Esperanto”. — Ulice tego nazwiska posiada prócz Krakowa Warszawa i Białystok.

LUDNOŚĆ KRAKOWA W ŚWIETLE CYFR. Według statystyki sporządzonej obecnie okazuje się, że ludność Krakowa wynosi 212.000 mieszkańców. Przy ostatnim spisie z przed lat 10-ciu, Kraków liczył 184.000 mieszkańców, czyli obecnie ilość mieszkańców zwiększyła się o 28.000. Spisem powyższym nie są objęci wojskowi oraz przejezdni, co powiększa oczywiście dosyć znaczną liczbę mieszkańców.

Zażydzony Lwów skomunizowany. We Lwowie rozwinęli komuniści w ostatnim czasie ożywioną działalność. Policja urządziła obławę na tych żydowskich gryzoniów i przyaresztowała około 70 osób. Znalezione bogatą literaturę komunistyczną.

ZAKOPANE, KAZIMIERZ, ZALESZCZYKI, KARWIE, MIKULICZYŃCY I DRUSKIE NIKI obrali żydzi na kolonie letnie dla Zw. Zaw. Prac. Handlowych i Biurowych. Niezadługo miejscowości te zamienia żydzi w ghetto.

PRZY POMOCY FILMU PORNOGRAFICZNEGO CHCA ŻYDZI ZNISZCZYĆ MORALNOŚĆ NARODU wołał na kazaniu duchowny angielski Palmer w Ealford w Anglii. Żydzi prowadzą z tego powodu dochodzenia przeciw owemu duchownemu, tak ich ta prawda oburza.

CZTERY MILJONY BEZROBOTNYCH posiadają Niemcy. Żle się dzieje w państwie „ładu i bojaźni Bożej”.

Niedola naszego Wilna.

(Korespondencja własna)

Wilno, 3 sierpnia 1931 r.
Nieszcześnie to nasze piękne Wilno ślicznie na pagórkach położone, chlubiłoby się mogło całej Polski, gdyby nie straszliwa plaga żydostwa. O każdym mieście każdy obcy urabia sobie swój sąd i przekonania na podstawie obrazu, jaki mu w oczach tkwi, opuszczając dworzec.

Wilno pod tym względem przedstawia się najniekorzystniej ze wszystkich miast polskich.

Dworzec otoczony bowiem ulicami wokoło, pokrytymi czernią żydowskich chałatów. Aż się miło robi, — gdy się dojeżdża z dworca do śródmieścia. Wszędzie domy i sklepy żydowskie i brudne ocalaciane, ujamułka wane żydostwo z korkociągami przy uszach, szwargocące tylko swoim wstrętnym żargonem. Stokroć, jeszcze gorszą jest inteligencja żydowska, która w daleko większej nawet mierze posługuje się po dziś dzień językiem rosyjskim, jak u was niemieckim. Dla „cybulizowanego” żyda tu tejszego bez korkociągów, jarmułka i chałatu, język polski nie istnieje, bo to język ordynarny, język chamów. Językiem handlowym, towarzyskim salonów żydowskich jest niepodzielnie język rosyjski. I tacy żydzi, którzy czynem na każdym kroku zdradzają, że miłszy im był rząd zaborczy Rosji i sprawnik rosyjski, nahałem krzepiący ich plecy, jeśli się nie okupowali łapówkami, ujadają na głos, że im się w Polsce krzywdą dzieje, że są upośledzeni i pragnęliby w

dotadku dzielnego wojewodę wileńskiego urobić do swoich zamysłów i celów, zrobić powolnym swem narzędziem. Zna on ich atoli aż za dobrze i umie sobie ich trzymać zdala.

Kto chce Wilno chrześcijańskie zobaczyć, ten od dworca na przeciwległą stronę miasta udać się musi, gdzie dopiero znajdzie rodaków w zabitej mieszkających masie. Niestety, jak u nas w Krakowie nie brak sprzedawczyków na rzecz żydowską, tak i nie brak ich u nas, którzy przez swą obojętność, lekkomyślność i bezzwrotność społeczeństwu wyrządzają wielką krzywdę. Na czoło ich wysunął się Bronisław książę Ogiński, który prześliczną swą posiadłość położoną w przepysznym parku przy ul. Antokolskiej wydzierżawił żydom na kolonję letnią Schul-Kult. Żydostwo więc wpnieć pomiędzy czysto polskie społeczeństwo i zapewne wcale sobie sprawy niezdaje, jak wielką nam przez to wyrządził krzywdę.

A żydzi tu zajadli, wiernie trzymają płaszcz Mojszowego. Przecież tutaj wśród nich bawi: Misja Barlikańska angielska, która przy ul. Tomaszowej Zana l. 7 wygłasza dla nich wykłady, by ich utwierdzać w ich semityzmie. Tolerancyjna Polska na to pozwala oczywiście, nie czując nawet, jak bardzo tem podkopuje swój prestiż państwowy.

Niech ta gaść uwag na razie Wam wystarczy. Cierpi cała Polska pod plagą żydowską więc my z nią. I kiedyż się skończy nasza niedola?

Olgiardowicz.

KASA CHORYCH W STRYJU opanowana jest zupełnie przez żydów. Obecnie wykryto ogromne nadużycia oszukańcze w tej kasie. Żyd nigdy nie nadaje się na urzędnika.

ŻYDOWSCY RZEMIEŚLNICY EKSPORTERAMI. Żydowscy rzemieślnicy w Warszawie chcą swą wyroby eksportować zagranicę, na razie do Estonji, Łotwy, i Anglii. Celem nawiązania stosunków i przyjęcia zamówień wyjechały delegacje do Londynu, Tallina i Rygi. Ładna to będzie tandeta.

ZA 100.000 F. SZTERLINGÓW BUDUJĄ ŻYDZI GMACH W LONDYNIE, w którym zostaną ześrodkowane wszystkie religijne, kulturalne, filantropijne, polityczne i społeczne instytucje. Ciekawa kultura żydowska promieniować będzie z tego gmachu na Anglię.

CHCIAŁ SIĘ DARMO PRZEJECHAĆ DO PARYŻA I ZAOPATRZYĆ W PIENIĄDZE I PAPIERY żyd Abraham Monotlik z Warszawy. Ukrył się w wagonie sypialnym pod łóżkiem w pociągu pociągającym Warszawę—Paryż.

1600 ZŁ. BRAŁ ZA FAŁSZYWE STEMPLE kolejowe, które dostarczał fałszerzom biletów kolejowych okresowych w Łodzi żyd Motla Herszel Szwarz, właśc. zakładu grawerskiego i wyrobu pieczętek w Piotrkowie.

Zawsze żydzi działają na szkodę Skarbu Państwa.

GLUCHOTA uleczała. Wynalazek Eufonia zademonstrowany specja listom. Usuwa przytępiony słuch, szum, cieknięcie uszu. Liczne podziękowania. Żądajcie bezpłatnej poczekającej broszury. Adres: EUFONIA. Liszki koło Krakowa.

Na fundusz prasowy złożyli:

WP. Wilczyński, Toruń 1.—

WP. N. N. Kraków 5.—

WP. Szuwalska, Kielce 4.—

za poparcie pisma składamy serdeczne „Bóg Zapłać”.

Braunfeldowie, Freundlich Józef i Abraham, Goldmann Leopold, Griess Hermann, Rose Henryk, Steiner Henryk i Stiller. Czy chciał sobie przez to zapewnić udział zydostwa? Co przez takie poniewieranie godności narodowej i osobiste blamowanie się osiągnął?

Ponadto w Komitecie Honorowym zasiadał p. Włodzimierz Huk, który afisze, jako nieopłacone zdzierać kazał.

Zarząd Straży Ogniowej przez takie postępowanie swe ciężko się zblamował. Nie dziw więc, że frekwencja ludności i kuracjuszy była słaba.

Początkowo chciano p. Włodzimierza Huka popierać. Okazał się jednak, że chociaż go powołano do Komitetu Honorowego Str. Pożarnej to okazał się naszego poparcia niegodzien. Będzie ciężko odrabiać musiał, nim to swoje nieczne postąpienie w pamięci naszej zatrze.

Miano zamiar przeciw postępowaniu p. Włodzimierza Huka zaprotestować pisemnie u p. starosty. Niestety Dr. Kaden, nie chciał podpisać protestu.

Zaproszenie do Komitetu Honorowego wraz z gwoździami otrzymało daleko więcej żydów, którzy jednak na te umizgi Straży Pożarnej nie reagowali.

A teraz rzecz jeszcze skandaliczniejsza. Istnieje tutaj Dom Ludowy, własność parafii katolickiej w którym mieści się kinoteatr „Jutrzenka”. Nazwa to iście żydowska, — szkoda tylko, że zarząd kina nie dodał do niej sześcioramiennie gwiazdy.

Otóż Zarząd parafii wydzierżawił kino to specjalnie żydom na 2 dni, t. j. od 14

do 16 lipca na przedstawienia. Żydzi dali film czysto żydowski, prowokujący katolickie uczucia a bezzwzględnie Dom Ch. ze scjiński.

Żydzi rozlepili po mieście ogromne plakaty, zawiadamiając, że „wyświetlają film monumentalny, zawierający autentyczne zdjęcia tragicznych wydarzeń w Palestynie pod tytułem: „od Egiptu do Palestyny” — „Ostatnie wypadki w Palestynie”. Na afiszu tym ogłaszali, że obraz ten ilustruje wysiłki narodu(???) żydowskiego w Tel Avivie i innych koloniach żydowskich, obraz zbrodniczej propagandy od samego wybuchu do okrutnych rzezi, krwawe walki w Palestynie w r. 1929.

Film ten zatem był propagandowy i miał dla żydów korzystną urabiać opinię wśród „gojów”.

Nie wiemy jak to pogodzić z chrześcijańskim sumieniem, lecz pewni jesteśmy, że taka propaganda do Domu Chrześcijańskiego nie należy, a ci, którzy na to dali pozwolenie, wystawili sobie nader smutne świadectwo pojmowania swej godności i na rodowej i chrześcijańskiej.

Niemą co prawda złego coby na dobre nie wyszło. Dobrze, że żydzi pokazali, jak ich Arabowie traktują w Palestynie. Po pokazaniu bowiem tego filmu „pod ścianą płaczu”, urządzili zaraz festyn, by nam pokazać, jaki w Polsce mają raj na ziemi, że Polska jest rajem dla wszelkiej hołoty i paszytów, których z Palestyny przeganiają.

Przecież u nas zażywają tak dalece swobód i przywilei, że już nam nawet niedziela kradną na wszelkiego rodzaju widowi-

ska. I tak dnia 19 lipca, a więc w niedzielę urządzono w parku, w którym są pawilony na dwie orkiestry zabawę dla żydowskich dzieci przez Tow. opieki nad żydowskimi starcami. Wstęp do parku trzeba było opłacać. Kuracjusze zatem chrześcijańscy, którzy przebywają obecnie w Rabce, chcąc w tym parku się znajdować musieli dorzucić swój grosz do funduszu żydowskiego.

Zapytujemy wobec tego Komisji Klimatycznej w Rabce: czy Komisja już jest tak zażydżoną,

że nas może samowolnie wywłaszczać z parków, które nie za żydowskie pieniądze zaprowadzone zostały.

że nas może wywłaszczać z niedziel, które dla nas chrześcijan są dniami odpoczynku i rozrywki;

że może obrażać uczucia chrześcijańskie i poczucie godności narodowej przez zamykanie nam parków naszych na cele żydowskie;

że może obrażać nas, jako panów tej ziemi, przez tak jaskrawe a w najwyższym stopniu nam ubliżające zarządzanie, zdradzające uprzywilejowanie i kłanianie się w pas żydostwu, straszliwemu pasożytni naszej ziemi.

Tak dalece jeszcze nie upodilił się naszego ducha, by takie hańbiące nas postanowienia Komisji Klimatycznej w Rabce po mijać milczeniem. Jeszcześmy panami tej ziemi, a jeżeli Komisja Klimatyczna zatraciła już resztę godności narodowej, to niech nie sądzi, że ją zatracili wszyscy.

Rabski.

Ze Lwowa.

Znamienny wypadek.

Ubiegłego tygodnia, przechodząc przez plac Ossolińskich, spotkałem przy budce starej tandety B. Tütenbauma, stojące auto.

Oglądając je, przystąpił do mnie znajomy mi żyd i opowiadał mi, że auto to zbudowane zostało w kraju i wychwalał jego zalety.

Z nieznaną mi przyczyną wtargnął się do naszej rozmowy stojący obok B. Tütenbaum zw. Feuerstein, który zaczął wrzeszczeć na swego sąsiada w żargonie żydowskim. Z całej tej bezszaniny zrozumiałem tylko: „im Gespräch mit lausigem Christen” (w rozmowie z zawzawionym chrześcijaninem).

Żyd, mój znajomy, milczał.

Ja w zdenerwowaniu zapytałem, dlaczego obraża całą ludzkość chrześcijańską? — Otrzymałem odpowiedź: „skarż mnie pan do sądu”!

Tego Tütenbauma czy Feuersteina nigdy nie znałem, więc bezczelność jego zupełnie mnie zdezorientowała. Znamiennym to atoli dla naszych żydów, że na naszej ziemi, dorabiając się na nas, nazywają nas wszawymi chrześcijanami.

Jakie społeczeństwo, taki nastrój. My jesteśmy na wszelkie zniewagi żydowskie znieczuleni więc sobie na nas używają. Nie zasługujemy na nic innego.

Lwowiak.

Przy zakupach prosimy powoływać się na ogłoszenia w „Haśle Podwawelskiem”

KATOLICKIE FIRMY GODNE POLECENIA:

„ALMA” wyłączna sprzedaż masła, sera, jaj, mleka oraz artykułów spożywczych: Antoniny Augusty nowicz w Krakowie przy ul. Mazowieckiej 1. 8.

Bartosiewicz Ludwik, Restauracja „Pod Ratuszem”, Kraków, Rynek gł. 30.

Bobrowski Julian, handel kolonialny i delikatesów. — Wina, Wódki i Konjaki. — Kraków, Łobzowska 6. Tel. 12438.

Brachel Walerjan dawniej J. Bialik. Fabryka wędlin i wyrobów masarskich. Kraków, Florjańska 51. Tel. 105-02. Poleca znane z dobroci wędliny.

Maszynowa Pracownia Stolarska wyrobów meblowych i budowlanych Władysława Staszewskiego, Kraków, XXII. Józefińska 21. Tel. 157-82.

Progueria spadk. Mra St. Millerowicza i Ska dawniej Mr. Fr. Zopoth i Ska Kraków, ul. Sienna 12. — Poleca perfumy, kosmetyki, opatrunki, oraz wszelkie zioła według metody leczenia Ks. Kneippa.

Firma R. Pawłowski w Krakowie, Rynek Główny 18. Poleca skład maszyn najlepszej jakości po cenach bardzo przystępnych.

Maruśczak Michał, Skład materiałów chirurgicznych i sanitarnych, Kraków, ul. Sławkowska 10.

Chrześcijańska Kolektura J. Dzierżanowski Warszawa, Nowy Świat 64.

Kawarna Ludwik Gronus i Ska, Kraków, ul. Stolarska 6.

Fabryka Mebli żelaznych i metalowych Antoni Pogorzelski, Kraków, ul. św. Łazarza 1. 9. Telefon 100-98. — Wykonuje: Meble mosiężne, żelazne, blaszane, wkłady do łóżek, urządzenia szpitalne, stoły ginekologiczne, umywalki dentystyczne, szafki lekarskie, łóżka wyciągane, jakoteż urządzenia hotelowe i pensjonatów. — Dostawa terminowa — Dogodne warunki — dostępne ceny.

Jana Gawronka, Pracownia nowoczesnego malowania pokoi, Kraków Dz. XIII., — pod Salwator, ul. Emaus 1. 2. Dom własny. Rok założenia 1915. — Wykonuje wszelkie roboty w zakresie malarstwa wchodzące: Pokoje, sale, klatki schodowe i t. p. Podejmuje się kompletnego malowania całych budynków, jakoteż drzwi i okien. Na żądanie służy najnowszymi wzorami i kosztorysami. Roboty na prowincji wykonuje w najkrótszym czasie po cenach przystępnych.

Mechaniczny Zakład Stolarski i artystyczna wytwórnia mebli — Antoni Grohmann, Kraków, Pędzichów, Boczna 4.

Mechaniczna wytwórnia pieczywa J. Zieliński, Kraków, ul. Karmelicka 21. Telefon 138-57.

Nikiel J. A. Skład instrumentów muzycznych, Kraków, Szewska 2.

Obuwie wytwórnia „Franko”, Kraków, ul. Florjańska 29 w sieni.

Pracownia Krawiecka Michała Piwowarczyska, Kraków, ul. Starowiślna 36. — Wykonuje wszelkie roboty w zakresie krawiectwa wchodzące, a mianowicie wszelkie dostawy dla straży pożarnej i wszelkie inne dostawy po bardzo przystępnych cenach.

Porębski STEFAN, Kraków, Rynek

gł. 32, poleca: Torebki damskie, portmonetki, portfele, teczki, manicury, parasole, plecaki, kasety do kart i inne oraz wielki wybór pończoch, skarpetek, szpilek, grzebieni, szczotek do włosów, zębów i paznokci, jak również największy wybór zabawek na każdą porę roku.

Piwo okocimskie barona J. Götza w Okocimie.

SKALA — Salon mód męskich dla cywilnych i wojskowych. Kraków, Szczepańska 7 I p. — Właściciel Władysław Sroka.

Skład materiałów na wszelkie roboty ręczne. Specjalność: Artykuły D. M. C. — Kraków Sukienice 30. — Helena Godziszewska.

Szczerba Roman, Kraków, ul. Florjańska 40 poleca kapelusze, bieliznę, rękawiczki, skarpetki. Pektoraliki-Koloratki gumowe dla PT. Księży.

SZCZURKOWSKI C. Kraków, Grodzka 2. Handel przyborów do szycia, haftu i krawieczyzny, poleca pończochy i rękawiczki, — oraz skład zabawek, gier towarzyskich lalek, koni na biegunach, gier sportowych i t. d.

Synowiec Albin, Fabryka wędlin i wyrobów masarskich. Kraków, Karmelicka 22. Poleca znane z dobroci wędliny.

Salony, otomany, tapczany, kanapy rozkładane, garnitury klubowe, materace włosienne, siatki sprężyste dają na raty Józef Luszowicz — Kraków, Florjańska 44.

Zakład Dentystyczny, Strzelbicki Stanisław Kraków, ul. Florjańska 15.

Zakład Rymarsko-Siodlarski IGNACY RYBKA w Krakowie, ul. św. Marka 20. — Wykonuje wszelkie roboty rymarskie, jakoteż różne sprzęty sportowe i robocze, oraz przyjmuje wszelkie reparacje. Posiada na składzie walizy, torby, teczki, plecaki, piłki nożne i inne przybory sportowe. — Ceny umiarkowane.

MIODOSYTNI KAZIMIERZA ROBACKIEGO

założona w roku 1841.
poleca wszelkie miody, tak do picia, jak i lecznicze od najstarszych.

KRAKÓW, SŁAWKOWSKA 26.

INSTRUMENTA MUZYCZNE

dęte smyczkowe oraz części zapasowe do tychże. Stare instrumenta naprawia, zastraja kupuje lub wymienia na nowe

Józef Nikiel

Kraków, Szewska 2
Wszelkich porad przy zakładaniu i kompletowaniu zespołów orkiestralnych, udziału bezpłatnie.

PRACOWNIA OBUWIA luksusowego i sportowego

Wiktor KUĆA

w Krakowie przy ul. Kanoniczej 22

wykonuje roboty w zakresie ten wchodzące w najkrótszym czasie po cenach bardzo przystępnych

ZJEDNOCZONE FABRYKI CYKORJI
FERD. BOHM & CO I GLEBA
W WŁOCŁAWKU SPÓŁKA AKCYJNA
PRZEDSTAWICIELSTWO:
KRAKÓW, MAŁY RYNEK L. 1. KRAKÓW,
TELEFON 140-41.

Przedzę Kilimową poniżej ceny fabrycznej odstąpię.

Zgłoszenia pisemne do administracji.
„PRZĘDZA”

FABRYKA MEBLI ŻELAZNYCH i METALOWYCH

ANTONI POGORZELSKI

Kraków, ul. św. Łazarza L. 9.
Telefon 100-98   Telefon 135-88

WYKONUJE:

Meble mosiężne, żelazne, blaszane wkłady siatkowe do łóżek urządzenia szpitalne, stoły ginekologiczne, umywalki dentystyczne, szafki lekarskie, łóżka wyciągane, jakoteż urządzenia hotelowe i pensjonatów.

Dostawa Terminowa

Dogodne warunki, dostępne ceny

Drukarnia Ludwika Gronusia i Ski

KRAKÓW, ULICA STOLARSKA L. 6. TELEFON NR. 11018

Zaopatrzona w maszyny do składania systemu „Linotype”, najnowsze pospieszne rotacyjne maszyny, wykonuje wszelkie prace w zakresie drukarstwa wchodzące starannie i punktualnie.

Ceny nader przystępne.

Ceny nader przystępne